

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV <i>Informări</i>	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2008/C 128/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 116, 9.5.2008	1
	V <i>Anunțuri</i>	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2008/C 128/02	Cauza C-167/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 90 al doilea paragraf CE — Impozite interne aplicate produselor altor state membre — Impozite de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție — Interzicerea discriminării între produse importate și produse naționale concurente — Accize — Impozitare diferită a berii și a vinului — Sarcina probei)	2
2008/C 128/03	Cauza C-337/05: Hotărârea Curții (Marea cameră) din 8 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Contracte de achiziții publice de bunuri — Directivele 77/62/CEE și 93/36/CEE — Atribuirea unor contracte de achiziții publice fără publicarea unui aviz prealabil — Lipsa unei proceduri de licitație — Elicoptere mărcile Agusta și Agusta Bel)	2

2008/C 128/04	Cauza C-442/05: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof-(Germania) — Finanzamt Oschatz/Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien (A șasea directivă TVA — Articolul 4 alineatul (5) și articolul 12 alineatul (3) litera (a) — Anexele D și H — Noțiunea „furnizarea apei” — Cotă redusă de TVA)	3
2008/C 128/05	Cauza C-103/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris — Franța) — Philippe Derouin/Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf) (Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Lucrători independenți care au reședința și exercită o activitate în Franța — Contribuție socială generalizată — Contribuție pentru rambursarea datoriei sociale — Luarea în considerare a veniturilor obținute într-un alt stat membru și impozabile în acesta în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impunerii)	4
2008/C 128/06	Cauza C-212/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 aprilie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour constitutionnelle (fostă Cour d'arbitrage — Belgia) — Guvernul Comunității franceze, Guvernul valon/Guvernului flamand (Regim de asigurări pentru îngrijirea persoanelor instituit de o entitate federată a unui stat membru — Excluderea persoanelor cu reședința într-o parte a teritoriului național diferită de aceea aflată în raza de competență a acestei entități — Articolele 18 CE, 39 CE și 43 CE — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71)	4
2008/C 128/07	Cauza C-230/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Militzer & Münch GmbH/Ministero delle Finanze (Uniune vamală — Tranzit comunitar — Recuperarea datoriei vamale — Stat membru competent — Dovada conformității operațiunii sau a locului în care s-a săvârșit infracțiunea — Termene — Răspunderea principalului obligat)	5
2008/C 128/08	Cauza C-265/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a mărfurilor — Articolele 28 CE și 30 CE — Articolele 11 și 13 din Acordul SEE — Restricții cantitative la import — Măsuri cu efect echivalent — Autovehicule — Aplicarea de folii colorate pe geamuri)	6
2008/C 128/09	Cauza C-267/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerisches Verwaltungsgericht München — Germania) — Tadao Maruko/Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen (Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Prestații în favoarea urmașilor prevăzute de un sistem obligatoriu de asigurare profesională — Noțiunea „remunerație” — Refuzul acordării pentru motivul lipsei căsătoriei — Parteneri de același sex — Discriminare bazată pe orientarea sexuală)	6
2008/C 128/10	Cauza C-306/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Köln — Germania) — 01051 Telecom GmbH/Deutsche Telekom AG (Directiva 2000/35/CE — Combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale — Articolul 3 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) — Întârzierea efectuării plăților — Virament bancar — Data începând cu care plata trebuie să se considere efectuată)	7
2008/C 128/11	Cauza C-309/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de House of Lords — Regatul Unit) — Marks & Spencer plc/Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise (Fiscalitate — A șasea directivă TVA — Scutire cu rambursarea taxelor plătite în etapa anterioară — Taxare greșită cu cota standard — Drept la cota zero — Drept la rambursare — Efect direct — Principiile generale ale dreptului comunitar — Îmbogățire fără justă cauză)	7

2008/C 128/12	Cauza C-331/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank Amsterdam — Țările de Jos) — K. D. Chuck/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Asigurare pentru limită de vârstă — Lucrător resortisant al unui stat membru — Contribuții sociale — Perioade diferite — State membre diferite — Calcularea perioadelor de asigurare — Cerere de pensionare — Reședință într-un stat terț)	8
2008/C 128/13	Cauza C-346/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Celle — Germania) — Dr. Dirk Ruffert, acționând în calitate de administrator judiciar al societății Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG/Land Niedersachsen (Articolul 49 CE — Libertatea de a presta servicii — Restricții — Directiva 96/71/CE — Detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări — Protecția socială a lucrătorilor)	9
2008/C 128/14	Cauza C-393/06: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Austria) — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH/Fernwärme Wien GmbH (Contracte de achiziții publice — Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE — Entitate contractantă care desfășoară activități cuprinse în parte în domeniul de aplicare al Directivei 2004/17/CE și în parte în cel al Directivei 2004/18/CE — Organism de drept public — Autoritate contractantă)	9
2008/C 128/15	Cauza C-398/06: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Drept de ședere al resortisanților statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European inactivi din punct de vedere economic și pensionați — Legislație și practică administrativă națională care impun existența unor resurse personale suficiente pentru o durată a șederii de cel puțin un an în statul membru gazdă)	10
2008/C 128/16	Cauza C-412/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Stuttgart — Germania) — Annelore Hamilton/Volksbank Filder eG (Protecția consumatorilor — Contracte negociate în afara spațiilor comerciale — Directiva 85/577/CEE — Articolul 4 primul paragraf și articolul 5 alineatul (1) — Contract de credit pe termen lung — Drept de revocare)	11
2008/C 128/17	Cauza C-442/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 1999/31/CE — Depozite de deșeuri — Reglementare națională referitoare la depozitele de deșeuri existente — Transpunere incorectă)	11
2008/C 128/18	Cauza C-444/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 89/665/CEE — Achiziții publice de bunuri și de lucrări — Procedură privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice)	12
2008/C 128/19	Cauza C-522/06: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 — Substanțe care diminuează stratul de ozon — Recuperarea, reciclarea, regenerarea și distrugerea acestor substanțe)	12
2008/C 128/20	Cauza C-27/07: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État (Franța)) — Banque Fédérative du Crédit Mutuel/Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Impozit pe profit — Directiva 90/435/CEE — Profit impozabil al societății-mamă — Caracter nedeductibil al cheltuielilor și al costurilor aferente participației în filială — Stabilirea respectivelor costuri la o valoare forfetară — Limită de 5 % a profitului distribuit de filială — Includerea creditelor fiscale)	13

2008/C 128/21	Cauza C-102/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — adidas AG, adidas Benelux BV/Marca Mode CV, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV (Mărci — Articolul 5 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2), precum și articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Directiva 89/104/CEE — Cerință de disponibilitate — Mărci figurative constituite din trei benzi — Motive constituite din două benzi utilizate de concurenți ca element de decor — Critică întemeiată pe atingerea adusă mărcii și pe diluția acesteia)	13
2008/C 128/22	Cauza C-124/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — J.C.M. Beheer BV/ Staatssecretaris van Financiën (A șasea directivă TVA — Prestări de servicii aferente operațiunilor de asigurări — Brokeri și agenți de asigurări)	14
2008/C 128/23	Cauza C-187/07: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank Zutphen — Țările de Jos) — Procedură penală împotriva lui Dirk Endendijk (Directiva 91/629/CEE — Decizia 97/182/CE — Creșterea vițelilor — Boxe individuale — Interdicție de a lega vițelii — Sensul verbului „a lega” — Natura și lungimea legăturii — Divergență între versiunile lingvistice — Interpretare uniformă)	14
2008/C 128/24	Cauza C-289/07: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 3 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/17/CE — Coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale — Netranspunere în termenul prevăzut)	15
2008/C 128/25	Cauza C-363/06: Ordonanța Curții din 20 februarie 2008 — Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Articolul 19 din Statutul Curții de Justiție — Reprezentare prin avocat — Respectare a cerințelor esențiale ale normelor de procedură — Principiul nediscriminării — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	15
2008/C 128/26	Cauza C-212/07: Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 13 februarie 2008 — Indorata-Serviços e Gestão, Lda/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală HAIRTRANSFER — Refuzul înregistrării — Lipsa caracterului distinctiv)	16
2008/C 128/27	Cauza C-243/07: Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 15 februarie 2008 — Carsten Brinkmann/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (Recurs — Marcă comunitară — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Risc de confuzie — Semn verbal „terrano” — Refuz de înregistrare)	16
2008/C 128/28	Cauza C-262/07: Ordonanța Curții din 19 februarie 2008 — Tokai Europe GmbH/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Regulamentul (CE) nr. 384/2004 — Clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată — Persoană nevizată individual — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)	17
2008/C 128/29	Cauza C-46/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Germania) la 8 februarie 2008 — Carmen Media Group Ltd/Land Schleswig-Holstein și Innenminister des Landes Schleswig-Holstein	17
2008/C 128/30	Cauza C-47/08: Acțiune introdusă la 11 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	18

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2008/C 128/31	Cauza C-50/08: Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză	18
2008/C 128/32	Cauza C-51/08: Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	19
2008/C 128/33	Cauza C-77/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Austria) la 15 februarie 2008 — Dachsberger & Söhne GmbH/Zollamt Salzburg, Erstattungen	19
2008/C 128/34	Cauza C-81/08 P: Recurs introdus la 25 februarie 2008 de Miguel Cabrera Sánchez împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) pronunțate la 13 decembrie 2007 în cauza T-242/06, Miguel Cabrera Sánchez/OAPI și Industrias Cárnicas Valle, S.A.	20
2008/C 128/35	Cauza C-83/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Thüringer Finanzgericht, Gotha (Republica Federală Germania) la 25 februarie 2008 — Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt	21
2008/C 128/36	Cauza C-88/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 27 februarie 2008 — David Hütter/Technische Universität Graz	21
2008/C 128/37	Cauza C-93/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāta (Republica Letonia) la 28 februarie 2008 — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests	21
2008/C 128/38	Cauza C-97/08 P: Recurs introdus la 3 martie 2008 de Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 12 decembrie 2007 în cauza T-112/05: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV/Comisia Comunităților Europene	22
2008/C 128/39	Cauza C-98/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil nº 7 de Madrid (Spania) la 4 martie 2008 — Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) și Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE)/Sogecable, S. A. și Canal Satélite Digital S. L.	22
2008/C 128/40	Cauza C-100/08: Acțiune introdusă la 3 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei	22
2008/C 128/41	Cauza C-106/08: Acțiune introdusă la 6 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	23
2008/C 128/42	Cauza C-112/08: Acțiune introdusă la 13 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	24
2008/C 128/43	Cauza C-116/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België (Belgia) la 17 martie 2008 — C. Meerts/Proost NV	24
2008/C 128/44	Cauza C-118/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 18 martie 2008 — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/Administración del Estado	24
2008/C 128/45	Cauza C-119/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Republica Lituania) la 18 martie 2008 — UAB „Mechel Nemunas”/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos	25

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2008/C 128/46	Cauza C-130/08: Acțiune introdusă la 31 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	25
2008/C 128/47	Cauza C-60/06: Ordonanța președintelui Curții din 20 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerisches Landessozialgericht — Germania) — Grete Schleppe/Deutsche Rentenversicherung Oberbayern	26
2008/C 128/48	Cauza C-99/06: Ordonanța președintelui Curții (Camera întâi) din 27 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Stuttgart — Germania) — Raiffeisenbank Mutlangen eG/Roland Schabel	26
2008/C 128/49	Cauza C-467/06: Ordonanța președintelui Camerei a șaptea a Curții din 11 martie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale civile di Genova — Italia) — Consel Gi. Emme Srl/Sistema Logistico dell'Arco Ligure e Alessandrino Srl (SLALA)	26
2008/C 128/50	Cauza C-485/06: Ordonanța președintelui Curții din 13 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	27
2008/C 128/51	Cauza C-62/07: Ordonanța președintelui Camerei a opta a Curții din 20 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	27
2008/C 128/52	Cauza C-97/07: Ordonanța președintelui Curții din 15 ianuarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spania) — Doña Rosa Méndez López/Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)	27
2008/C 128/53	Cauza C-167/07: Ordonanța președintelui Curții din 28 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	27
2008/C 128/54	Cauza C-216/07: Ordonanța președintelui Curții 13 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	27
2008/C 128/55	Cauza C-218/07: Ordonanța președintelui Curții din 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania	27
2008/C 128/56	Cauza C-254/07: Ordonanța președintelui Curții din 20 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	28
2008/C 128/57	Cauza C-255/07: Ordonanța președintelui Curții din 21 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	28
2008/C 128/58	Cauza C-314/07: Ordonanța președintelui Curții din 11 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	28
2008/C 128/59	Cauza C-412/07: Ordonanța președintelui Curții din 6 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda	28
2008/C 128/60	Cauza C-422/07: Ordonanța președintelui Curții din 19 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	28
2008/C 128/61	Cauza C-469/07: Ordonanța Președintelui Curții din 10 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	28

Tribunalul de Primă Instanță

2008/C 128/62	Cauza T-271/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 aprilie 2008 — Deutsche Telekom/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Articolul 82 CE — Prețuri de acces la rețeaua fixă de telecomunicații din Germania — Efect de foarfecă tarifară — Prețuri aprobate de autoritatea națională de reglementare a telecomunicațiilor — Marjă de manevră a întreprinderii în poziție dominantă”) 29	29
2008/C 128/63	Cauza T-389/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 aprilie 2008 — Dainichiseika Coulour & Chemicals Mfg./OAPI — Pelikan (Reprezentarea grafică a unui pelican) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci figurative comunitare reprezentând un pelican — Mărci figurative comunitare sau naționale anterioare Pelikan — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 29	29
2008/C 128/64	Cauza T-233/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 aprilie 2008 — Regatul Țărilor de Jos/Comisia Comunităților Europene („Ajutoare de stat — Directiva 2001/81/CE — Măsură națională care stabilește un sistem de comercializare a drepturilor de emisie de oxizi de azot — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața comună — Admisibilitate — Avantaj — Lipsa caracterului selectiv al măsurii”) 30	30
2008/C 128/65	Cauza T-260/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 aprilie 2008 — Cestas/Comisia Comunităților Europene (Acțiune în anulare — Fondul European de Dezvoltare — Rambursarea sumelor plătite — Notă de debit — Act care nu poate fi supus căilor de atac — Act pregătit — Inadmisibilitate) 30	30
2008/C 128/66	Cauza T-348/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 15 aprilie 2008 — SIDE/Comisia Comunităților Europene („Ajutoare de stat — Ajutoare la export în sectorul cărții — Lipsa notificării prealabile — Articolul 87 alineatul (3) litera (d) CE — Domeniul de aplicare în timp al dreptului comunitar — Metodă de calcul al cuantumului ajutorului”) 31	31
2008/C 128/67	Cauza T-364/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 9 aprilie 2008 — Grecia/Comisia Comunităților Europene („FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Produse transformate pe bază de fructe și legume — Prime pentru animale — Termen de 24 de luni”) 31	31
2008/C 128/68	Cauza T-486/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 aprilie 2008 — Michail/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Acțiune în anulare — Obligația de asistență — Hărțuire morală”) 32	32
2008/C 128/69	Cauza T-181/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 aprilie 2008 — Citigroup și Citibank/OAPI — Citi (CITI) (Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative CITI — Marca comunitară verbală anterioară CITIBANK — Motiv relativ de refuz — Renumă — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94) 32	32
2008/C 128/70	Cauza T-294/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 aprilie 2008 — Nordmilch/OAPI (Vitality) (Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Vitality — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94) 32	32
2008/C 128/71	Cauza T-100/03: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 aprilie 2008 — Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Comisia Comunităților Europene („Acțiune în anulare — Crearea unui punct de informare Europa — Rezilierea unei convenții încheiate între Comisie și reclamantă — Inadmisibilitate vădită”) 33	33
2008/C 128/72	Cauza T-233/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 10 martie 2008 — Lebedef-Caponi/Comisia Comunităților Europene („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Raport privind evoluția carierei — Exercițiul de evaluare 2004 — Recurs vădit inadmisibil”) 33	33

2008/C 128/73	Cauza T-50/08: Recurs introdus la 18 ianuarie 2008 de Ch. Michail împotriva hotărârii pronunțate la 22 noiembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-34/06, Michail/Comisia	34
2008/C 128/74	Cauza T-120/08: Acțiune introdusă la 6 martie 2008 — Arch Chemicals Inc. și alții/Comisia Comunităților Europene	34
2008/C 128/75	Cauza T-129/08: Acțiune introdusă la 31 martie 2008 — Markku Sahlstedt și alții/Comisia Comunităților Europene	35
2008/C 128/76	Cauza T-136/08: Acțiune introdusă la 4 aprilie 2008 — Aurelia Finance/OAPI (AURELIA)	36
2008/C 128/77	Cauza T-142/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 aprilie 2008 — Elektrociepłownia „Zielona Góra”/Comisia Comunităților Europene	36
2008/C 128/78	Cauza T-313/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 25 februarie 2008 — Cemex UK Cement/Comisia Comunităților Europene	37
2008/C 128/79	Cauza T-314/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 30 octombrie 2007 — Simsalagrimm Filmproduktion/Comisia Comunităților Europene și EACEA	37

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2008/C 128/80	Cauza F-134/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera Întâi) din 8 aprilie 2008 — Bordini/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Pensii — Coeficient corector — Stat membru de reședință — Noțiunea de reședință — Noțiunea de reședință principală — Înscrieri justificative)	38
2008/C 128/81	Cauza F-41/08: Acțiune introdusă la 30 martie 2008 — Honnefelder/Comisia Comunităților Europene	38

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2008/C 128/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 116, 9.5.2008

Publicații anterioare

JO C 107, 26.4.2008

JO C 92, 12.4.2008

JO C 79, 29.3.2008

JO C 64, 8.3.2008

JO C 51, 23.2.2008

JO C 37, 9.2.2008

Aceste texte sunt disponibile pe:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 8 aprilie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Suediei**

(Cauza C-167/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 90 al doilea paragraf CE — Impozite interne aplicate produselor altor state membre — Impozite de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție — Interzicerea discriminării între produse importate și produse naționale concurente — Accize — Impozitare diferită a berii și a vinului — Sarcina probei)

(2008/C 128/02)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: L. Ström van Lier, K. Gross, K. Simonsson și R. Lyal, agenți)

Pârât: Regatul Suediei (reprezentant: K. Wistrand, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Republica Letonia (reprezentanți: E. Balode-Buraka și E. Broks, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 90 al doilea paragraf CE — Impozit intern pe alcool și pe băuturile alcoolice mai ridicat pentru vin decât pentru bere

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Letonia suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 171, 9.7.2005.

**Hotărârea Curții (Marea cameră) din 8 aprilie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**

(Cauza C-337/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Contracte de achiziții publice de bunuri — Directivele 77/62/CEE și 93/36/CEE — Atribuirea unor contracte de achiziții publice fără publicarea unui aviz prealabil — Lipsa unei proceduri de licitație — Elicoptere mărcile Agusta și Agusta Bel)

(2008/C 128/03)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Recchia și X. Lewis, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I.M. Braguglia, agent, G. Fiengo, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri (JO L 199, p. 1) și Directiva 77/62/CEE din 21 decembrie 1976 — Neprobarea existenței unor motive susceptibile de a permite autorității contractante să recurgă la procedura negociată fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare — Elicoptere Agusta et Agusta Bell achiziționate pentru necesitățile gărzii forestiere, ale gărzii de coastă, ale carabinieri etc.

Dispozitivul

1) Prin faptul de a fi pus în aplicare o practică, cu o existență îndelungată și menținută în vigoare, de atribuire directă a contractelor pentru achiziționarea de la Agusta SpA de elicoptere, mărcile Agusta și Agusta Bell, destinate să acopere necesitățile mai multor corpuri militare și civile, fără a aplica nicio procedură de licitație și în special fără a respecta procedurile prevăzute de Directiva 93/36/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/52/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1997 și, anterior, prin Directiva 77/62/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1976 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de bunuri, astfel cum a fost modificată și completată prin Directiva 80/767/CEE a Consiliului din 22 iulie 1980 și Directiva 88/295/CEE a Consiliului din 22 martie 1988, Republica Italiană nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor directive.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 281, 12.11.2005.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof-(Germania) — Finanzamt Oschatz/Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien

(Cauza C-442/05) (¹)

(A șasea directivă TVA — Articolul 4 alineatul (5) și articolul 12 alineatul (3) litera (a) — Anexele D și H — Noțiunea „furnizarea apei” — Cotă redusă de TVA)

(2008/C 128/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Finanzamt Oschatz

Pârât: Zweckverband zur Trinkwasserversorgung und Abwasserbeseitigung Torgau-Westelbien

Cu participarea: Bundesministerium der Finanzen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea anexei D punctul 2 și a anexei H punctul 2 la Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Cotă redusă aplicabilă furnizării apei — Retribuție pentru operațiunea de racordare a utilizatorilor

Dispozitivul

1) Articolul 4 alineatul (5) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare și anexa D punctul 2 la această directivă trebuie interpretate în sensul că face parte din serviciul de furnizare a apei, care figurează în anexa menționată, operațiunea de bransare individuală constând, precum în acțiunea principală, în montarea unei canalizări care permite racordarea instalației hidraulice a unui imobil la rețele fixe de furnizare a apei, astfel încât un organism de drept public care se angajează ca autoritate publică are calitatea de persoană impozabilă pentru operațiunea respectivă.

2) Articolul 12 alineatul (3) litera (a) din directiva 77/388 și anexa H punctul 2 la această directivă trebuie interpretate în sensul că face parte din serviciul de furnizare a apei bransamentul individual constând, cum este cazul în acțiunea principală, în montarea unei canalizări care permite racordarea instalației hidraulice a unui imobil la rețele fixe de furnizare a apei. În plus, statele membre pot aplica o cotă redusă a taxei pe valoarea adăugată în ceea ce privește aspectele concrete și specifice ale serviciului de furnizare a apei, precum bransamentul individual în discuție în acțiunea principală, cu condiția respectării principiului neutralității fiscale, inerent sistemului comun al taxei pe valoarea adăugată.

(¹) JO C 60, 11.3.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris — Franța) — Philippe Derouin/Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

(Cauza C-103/06) ⁽¹⁾

(Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Lucrători independenți care au reședința și exercită o activitate în Franța — Contribuție socială generalizată — Contribuție pentru rambursarea datoriei sociale — Luarea în considerare a veniturilor obținute într-un alt stat membru și impozabile în acesta în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri)

(2008/C 128/05)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Philippe Derouin

Pârâtă: Union pour le Recouvrement des Cotisations de Sécurité Sociale et d'Allocations Familiales de Paris — Région parisienne (Urssaf)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal des affaires de sécurité sociale de Paris — Interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2), astfel cum a fost modificat și actualizat prin Regulamentul (CEE) nr. 2001/83 al Consiliului din 2 iunie 1983 (JO L 230, p. 6) — Luarea în considerare pentru calcularea „contribuției sociale generale” și a „contribuției pentru rambursarea datoriei sociale” datorate de un lucrător care desfășoară activități independente supus legislației franceze privind securitatea socială a veniturilor obținute într-un alt stat membru și impozabile în acesta în temeiul unei convenții pentru evitarea dublei impuneri.

Dispozitivul

Regulamentul nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea sa modi-

ficată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 307/1999 al Consiliului din 8 februarie 1999, trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru, a cărui legislație socială este singura aplicabilă unui lucrător independent rezident, să excludă din baza de evaluare a contribuțiilor precum contribuția socială generalizată și contribuția pentru rambursarea datoriei sociale veniturile obținute de lucrătorul respectiv într-un alt stat membru, în temeiul, în special, al unei convenții pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit.

⁽¹⁾ JO C 108, 6.5.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 aprilie 2008 [cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour constitutionnelle (fostă Cour d'arbitrage — Belgia) — Guvernul Comunității franceze, Guvernul valon/Guvernului flamand

(Cauza C-212/06) ⁽¹⁾

(Regim de asigurări pentru îngrijirea persoanelor instituit de o entitate federată a unui stat membru — Excluderea persoanelor cu reședința într-o parte a teritoriului național diferită de aceea aflată în raza de competență a acestei entități — Articolele 18 CE, 39 CE și 43 CE — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71)

(2008/C 128/06)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle (fostă Cour d'arbitrage)

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Guvernul Comunității franceze, Guvernul valon

Pârât: Guvernul flamand

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour constitutionnelle (fosta Cour d'arbitrage) — Interpretarea articolelor 18 CE, 39 CE și 43 CE, precum și a articolelor 2, 3, 4, 13, 18, 19, 20, 25 și 28 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile

acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1 p. 26), astfel cum a fost modificat — Aplicarea regim flamand de asigurări pentru îngrijirea persoanelor în raport cu persoanele care ocupă un loc de muncă în regiunea de limbă olandeză sau în regiunea bilingvă Bruxelles-Capitale și care au reședința fie într-una din cele două regiuni, fie într-un alt stat membru, cu excluderea persoanelor care au reședința într-o altă parte a teritoriului național

Dispozițivul

- 1) Prestațiile plătite în temeiul unui regim precum cel al asigurărilor pentru îngrijirea persoanelor instituit prin Decretul Parlamentului flamand privind organizarea asigurărilor pentru îngrijirea persoanelor (Decreet houdende de organisatie van de zorgverzekerings) din 30 martie 1999, în versiunea acestuia care rezultă din Decretul Parlamentului flamand de modificare a decretului din 30 martie 1999 privind organizarea asigurărilor pentru îngrijirea persoanelor (Decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekerings) din 30 aprilie 2004 se încadrează în domeniul material de aplicare al Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității în versiunea sa modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 307/1999 al Consiliului din 8 februarie 1999.
- 2) Articolele 39 CE și 43 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unei entități federate a unui stat membru precum aceea care guvernează asigurările pentru îngrijirea persoanelor, instituită de Comunitatea flamandă prin același decret din 30 martie 1999, în versiunea acestuia care rezultă din decretul Parlamentului flamand din 30 aprilie 2004, care limitează participarea la un regim de securitate socială și beneficiul prestațiilor prevăzute de către acesta la categoria persoanelor care fie au reședința în raza teritorială de competență a respectivei entități, fie desfășoară o activitate profesională pe acest teritoriu păstrându-și reședința într-un alt stat membru, în măsura în care o astfel de limitare îi afectează pe resortisanții altor state membre sau pe resortisanții naționali care se folosesc de dreptul lor de liberă circulație în interiorul Comunității Europene.
- 3) Articolele 39 CE și 43 CE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unei entități federate a unui stat membru care limitează participarea la un regim de securitate socială și beneficiul prestațiilor prevăzute de acesta exclusiv la categoria persoanelor cu reședința pe teritoriul respectivei entități în măsura în care o astfel de limitare îi afectează pe resortisanții altor state membre care desfășoară o activitate profesională pe teritoriul acestei entități sau pe resortisanții naționali care se folosesc de dreptul lor de liberă circulație în interiorul Comunității Europene.

(¹) JO C 178, 29.7.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Corte suprema di cassazione — Italia) — Militzer & Münch GmbH/Ministero delle Finanze

(Cauza C-230/06) (¹)

(Uniune vamală — Tranzit comunitar — Recuperarea datoriei vamale — Stat membru competent — Dovada conformității operațiunii sau a locului în care s-a săvârșit infracțiunea — Termene — Răspunderea principalului obligat)

(2008/C 128/07)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Militzer & Münch GmbH

Intimat: Ministero delle Finanze

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Corte suprema di cassazione — Interpretarea articolului 11a din Regulamentul (CEE) nr. 1062 al Comisiei din 27 martie 1987 privind dispozițiile de aplicare și măsurile de simplificare a regimului de tranzit comunitar (JO L 107, p. 1) și a articolului 215 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) — Încheiere a regimului de către vama de destinație atestată prin documente false — Termen prevăzut pentru notificarea faptului că un transport nu a fost prezentat la biroul de destinație — Aplicabilitate

Dispozițivul

- 1) În vederea verificării competenței statului membru care a întreprins măsuri pentru a recupera taxele vamale, revine instanței de trimitere obligația de a determina dacă, la momentul la care s-a constatat că transportul nu a fost prezentat la biroul de destinație, putea fi stabilit locul în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula. Într-o astfel de ipoteză, dispozițiile articolului 203 alineatul (1) și ale articolului 215 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar permit desemnarea ca fiind competent pentru recuperarea datoriei vamale a statului membru pe teritoriul căruia s-a săvârșit prima infracțiune sau neregulă care poate fi calificată drept sustragere de sub supravegherea vamală. În schimb, dacă locul în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula nu a putut fi stabilit astfel, statul membru căruia îi aparține biroul de plecare este competent să întreprindă măsuri pentru a recupera taxele vamale, în conformitate cu dispozițiile articolelor 378 și 379 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92.

2) În cazul în care un transport nu a fost prezentat la biroul de destinație și locul în care s-a săvârșit infracțiunea sau neregula nu poate fi stabilit, revine numai biroului de plecare obligația de a efectua notificarea prevăzută cu respectarea termenelor de unsprezece luni și de trei luni menționate la articolul 379 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 2454/93.

3) Faptul de a considera că un expeditor în vamă, în calitatea sa de principal obligat, răspunde pentru datoria vamală nu este contrar principiului proporționalității.

(¹) JO C 190, 12.8.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-265/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a mărfurilor — Articolele 28 CE și 30 CE — Articolele 11 și 13 din Acordul SEE — Restricții cantitative la import — Măsuri cu efect echivalent — Autovehicule — Aplicarea de folii colorate pe geamuri)

(2008/C 128/08)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Caeiros, P. Guerra e Andrade și M. Patakia, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Fernandes, agent, și A. Duarte de Almeida, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 28 CE și 30 CE — Legislație națională care interzice aplicarea de folii colorate pe geamurile autovehiculelor folosite la transportul de pasageri sau de mărfuri

Dispozitivul

1) Prin interzicerea, la articolul 2 alineatul 1 din Decretul-lege nr. 40/2003, a aplicării de folii colorate pe geamurile autovehiculelor, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 28 CE, 30 CE, precum și al articolelor 11 și 13 din Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992.

2) Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 212, 2.9.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 1 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerisches Verwaltungsgericht München — Germania) — Tadao Maruko/Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

(Cauza C-267/06) (¹)

(Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Prestații în favoarea urmașilor prevăzute de un sistem obligatoriu de asigurare profesională — Noțiunea „remunerație” — Refuzul acordării pentru motivul lipsei căsătoriei — Parteneri de același sex — Discriminare bazată pe orientarea sexuală)

(2008/C 128/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Tadao Maruko

Pârâtă: Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bayerisches Verwaltungsgericht München — Interpretarea articolului 1, a articolului 2 alineatul (2) litera (a) și a articolului 3 alineatul (1) litera (c) și alineatul (3) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Noțiunea de remunerație — Excluderea unui partener înregistrat de la dreptul la o pensie de urmaș

Dispozitivul

1) O pensie de urmaș acordată în cadrul unui sistem de asigurare profesională precum cel administrat de Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen intră în domeniul de aplicare al Directivei 2000/78 a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă.

2) Dispozițiile coroborate ale articolelor 1 și 2 din Directiva 2000/78 se opun unei reglementări precum cea în cauză în acțiunea principală, în temeiul căreia, după decesul partenerului de viață, partenerul supraviețuitor nu dobândește o pensie de urmaș echivalentă celei acordate unui soț supraviețuitor, cu toate că, în dreptul național, uniunea consensuală ar plasa persoanele de același sex într-o situație asemănătoare cu aceea a soților în ceea ce privește pensia de urmaș menționată. Instanței de trimitere îi revine sarcina de a verifica dacă un partener de viață supraviețuitor se află într-o situație asemănătoare cu aceea a unui soț beneficiar al pensiei de urmaș prevăzute de sistemul de asigurare profesională administrat de Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen.

(¹) JO C 224, 16.9.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Köln — Germania) — 01051 Telecom GmbH/Deutsche Telekom AG

(Cauza C-306/06) (¹)

(Directiva 2000/35/CE — Combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale — Articolul 3 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) — Întârzierea efectuării plăților — Virament bancar — Data începând cu care plata trebuie să se considere efectuată)

(2008/C 128/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: 01051 Telecom GmbH

Pârâtă: Deutsche Telekom AG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Köln — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale (JO L 200, p. 35, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 226) — Posibilitatea creditorului de a solicita dobânzi de întârziere — Noțiunea „primire” de către creditor a sumei datorate — Legislație națională care consideră ca moment al efectuării plății momentul când debitorul dă ordinul de virament bancar și nu cel când este creditat contul creditorului.

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) litera (c) punctul (ii) din Directiva 2000/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 iunie 2000 privind combaterea întârzierii efectuării plăților în cazul tranzacțiilor comerciale trebuie interpretat în sensul că impune, pentru ca o plată prin virament bancar să evite sau să pună capăt aplicării dobânzilor de întârziere, ca la scadență suma datorată să fie înregistrată în contul creditorului.

(¹) JO C 249, 14.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 10 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de House of Lords — Regatul Unit) — Marks & Spencer plc/Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

(Cauza C-309/06) (¹)

(Fiscalitate — A șasea directivă TVA — Scutire cu rambursarea taxelor plătite în etapa anterioară — Taxare greșită cu cota standard — Drept la cota zero — Drept la rambursare — Efect direct — Principiile generale ale dreptului comunitar — Îmbogățire fără justă cauză)

(2008/C 128/11)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

House of Lords

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Marks & Spencer plc

Pârâți: Her Majesty's Commissioners of Customs and Excise

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — House of Lords — Interpretarea articolului 28 alineatul (2) litera (a) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Existența unui drept comunitar susceptibil de a fi invocat de către un furnizor al unui produs („teacakes”) pentru

care legislația națională menține o scutire cu rambursarea taxei plătite — TVA plătit fără a fi datorat din cauza unei interpretări eronate a reglementării naționale de către autoritățile competente — Aplicarea principiilor generale ale dreptului comunitar, inclusiv a principiului neutralității fiscale — Posibilitatea pentru un particular de a invoca aceste principii generale pentru a recupera sumele percepute în mod eronat

Dispozitivul

1) Atunci când un stat membru a menținut în legislația sa națională, în temeiul articolului 28 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, atât înainte, cât și după modificările aduse acestei dispoziții prin Directiva 92/77/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992, o scutire cu rambursarea taxelor plătite în etapa anterioară pentru anumite livrări sau prestări determinate, un operator economic care efectuează astfel de livrări sau de prestări nu se poate prevala de niciun drept întemeiat pe dreptul comunitar și care poate fi invocat direct pentru ca aceste livrări sau aceste prestări să fie supuse unei taxe pe valoarea adăugată cu cota zero.

2) Atunci când un stat membru a menținut în legislația sa națională, în temeiul articolului 28 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388, atât înainte, cât și după modificările aduse acestei dispoziții prin Directiva 92/77, o scutire cu rambursarea taxelor plătite în etapa anterioară pentru anumite livrări sau prestări determinate, dar a interpretat legislația sa națională în mod eronat, astfel încât anumite livrări sau prestări care ar fi trebuit să beneficieze de scutire cu rambursarea taxelor plătite în etapa anterioară, potrivit legii naționale, au fost taxate cu cota standard, principiile generale ale dreptului comunitar, inclusiv cel al neutralității fiscale, se aplică astfel încât conferă operatorului economic care a efectuat aceste livrări sau prestări un drept la recuperarea sumelor care i-au fost solicitate din greșeală cu privire la aceleași livrări sau prestări.

3) Deși principiile egalității de tratament și neutralității fiscale se aplică din principiu unei cauze precum cea din acțiunea principală, simplul fapt că un refuz de rambursare ar fi fost întemeiat pe îmbogățirea fără justă cauză a persoanei impozabile în cauză nu constituie o încălcare a acestor principii. În schimb, principiul neutralității fiscale se opune ca noțiunea de îmbogățire fără justă cauză să fie opusă numai unor persoane impozabile precum „payment traders” (persoane impozabile pentru care, în cadrul unui exercițiu financiar determinat, taxa aferentă ieșirilor depășește taxa aferentă intrărilor), și nu unor persoane impozabile precum „repayment traders” (persoane impozabile a căror situație este inversă celei precedente), în măsura în care aceste persoane impozabile au comercializat mărfuri similare. Este de competența instanței de trimitere să verifice dacă aceasta este situația în prezenta cauză. În plus, principiul general al egalității de tratament, a cărui încălcare poate fi caracterizată, în materie fiscală, prin discriminări care afectează operatorii economici care nu sunt în mod necesar concurenți, dar care se găsesc totuși într-o situație comparabilă în alte privințe, se opune unei discriminări între „payment traders” și „repayment traders”, care nu este justificată în mod obiectiv.

4) Răspunsul la a treia întrebare nu este afectat de dovada inexistenței unei pierderi financiare sau a unui dezavantaj financiar suferit de operatorul economic căruia i s-a refuzat rambursarea taxei pe valoarea adăugată percepute fără a fi datorată.

5) Este de competența instanței de trimitere să deducă ea însăși eventualele consecințe pentru trecut ale încălcării principiului egalității, menționate la punctul 3) din dispozitivul prezentei hotărâri, potrivit normelor privind efectele în timp ale dreptului național aplicabil în acțiunea principală, cu respectarea dreptului comunitar și în special a principiului egalității de tratament, precum și a principiului în temeiul căruia aceasta trebuie să asigure că măsurile reparatorii pe care le acordă nu sunt contrare dreptului comunitar.

(¹) JO C 261, 28.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank Amsterdam — Țările de Jos) — K. D. Chuck/Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Cauza C-331/06) (¹)

(Asigurare pentru limită de vârstă — Lucrător resortisant al unui stat membru — Contribuții sociale — Perioade diferite — State membre diferite — Calcularea perioadelor de asigurare — Cerere de pensionare — Reședință într-un stat terț)

(2008/C 128/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Amsterdam

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: K. D. Chuck

Pârât: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank Amsterdam — Interpretarea articolului 48 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) — Asigurare pentru limită de vârstă — Calcularea perioadelor de asigurare a unui resortisant al unui stat membru care a lucrat în alte două state membre — Reședință într-un stat terț la momentul pensionării

Dispoziitivul

Articolul 48 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 631/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 martie 2004, impune instituției competente a ultimului stat membru în care își avea reședința un lucrător resortisant al unui stat membru ca, pentru calcularea pensiei pentru limită de vârstă a acestui lucrător, care la momentul cererii de lichidare a acestei pensii își are reședința într-un stat terț, să ia în considerare perioadele lucrate într-un alt stat membru în aceleași condiții ca și cum acest lucrător și-ar avea încă reședința pe teritoriul Comunității Europene.

(¹) JO C 281, 18.11.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Celle — Germania) — Dr. Dirk Ruffert, acționând în calitate de administrator judiciar al societății Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG/Land Niedersachsen

(Cauza C-346/06) (¹)

(Articolul 49 CE — Libertatea de a presta servicii — Restricții — Directiva 96/71/CE — Detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări — Protecția socială a lucrătorilor)

(2008/C 128/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Celle

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Dr. Dirk Ruffert, Rechtsanwalt, acționând în calitate de administrator judiciar al societății Objekt und Bauregie GmbH & Co. KG

Pârât: Land Niedersachsen

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Celle — Interpretarea articolului 49 din Tratatul CE —

Legislație națională care impune întreprinderilor care participă la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice de lucrări să se angajeze să respecte dispozițiile în materie de salariu minim prevăzute în convenția colectivă aplicabilă la locul în care se execută această prestație, precum și să asigure respectarea acestor dispoziții de către subcontractanții lor.

Dispoziitivul

Directiva 96/71 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii, interpretată în lumina articolului 49 CE, se opune, într-o situație precum cea din acțiunea principală, unei măsuri cu caracter legislativ, adoptată de o autoritate dintr-un stat membru, care impune autorității contractante să nu desemneze drept adjudecatori ai contractelor de achiziții publice de lucrări decât acele întreprinderi care, la depunerea ofertei, se angajează în scris să plătească salariaților lor, în schimbul executării prestațiilor respective, cel puțin remunerația prevăzută în convenția colectivă aplicabilă la locul în care se execută acestea.

(¹) JO C 294, 2.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 10 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Austria) — Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH/Fernwärme Wien GmbH

(Cauza C-393/06) (¹)

(Contracte de achiziții publice — Directivele 2004/17/CE și 2004/18/CE — Entitate contractantă care desfășoară activități cuprinse în parte în domeniul de aplicare al Directivei 2004/17/CE și în parte în cel al Directivei 2004/18/CE — Organism de drept public — Autoritate contractantă)

(2008/C 128/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Vergabekontrollsenat des Landes Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Ing. Aigner, Wasser-Wärme-Umwelt GmbH

Pârâtă: Fernwärme Wien GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Vergabekontrollsenat des Landes Wien — Interpretarea articolului 2 alineatul (1) și a articolului 3 din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3) și a articolului 1 alineatul (9) din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 113) — Atribuirea unui contract pentru instalarea de încălzire — Autoritatea contractantă este o întreprindere controlată de orașul Viena care furnizează servicii publice (încălzire centrală) — Organism de drept public — Aprecierea condiției privind concurența — Aplicarea procedurilor de atribuire a contractului european și în cazul activităților desfășurate într-un cadru concurențial (în speță, sisteme de climatizare) — Teoria contaminării — Lipsa de subvenții încrucișate

Dispozitivul

- 1) O entitate contractantă, în sensul Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, este obligată să aplice procedura prevăzută de această directivă numai la atribuirea contractelor care au legătură cu activitățile pe care această entitate le desfășoară în unul sau în mai multe dintre sectoarele prevăzute la articolele 3-7 din directiva menționată.
- 2) O entitate precum Fernwärme Wien GmbH trebuie considerată ca fiind un organism de drept public în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) al doilea paragraf din Directiva 2004/17 și al articolului 1 alineatul (9) al doilea paragraf din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii.
- 3) Contractelor atribuite de o entitate având calitatea de organism de drept public, în sensul Directivelor 2004/17 și 2004/18, care au legătură cu exercitarea de activități ale acestei entități în unul sau în mai multe dintre sectoarele prevăzute la articolele 3-7 din Directiva 2004/17, trebuie să li se aplice procedurile prevăzute de această directivă. În schimb, tuturor celorlalte contracte atribuite de această entitate în legătură cu exercitarea altor activități li se aplică procedurile prevăzute de Directiva 2004/18. Fiecare dintre aceste două directive se aplică, fără să se facă distincție între activitățile pe care entitatea menționată le desfășoară pentru a-și îndeplini misiunea de a satisface nevoi de interes general și activitățile pe care aceasta le desfășoară în condiții de concurență, și chiar în prezența unei contabilități care urmărește separarea sectoarelor de activitate ale acestei entități pentru a evita finanțările încrucișate între aceste sectoare.

(¹) JO C 310, 16.12.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 10 aprilie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos**

(Cauza C-398/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Drept de ședere al resortisanților statelor membre ale Uniunii Europene și ale Spațiului Economic European inactivi din punct de vedere economic și pensionați — Legislație și practică administrativă națională care impun existența unor resurse personale suficiente pentru o durată a șederii de cel puțin un an în statul membru gazdă)

(2008/C 128/15)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și R. Troosters, agenți)

Pârâtă: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: H.G. Sevenster și D. J.M. de Grave, agenți)

Intervenient în susținerea pârâtei: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: E. O'Neill, agent și J. Stratford, barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea reglementării comunitare în domeniul dreptului de ședere al cetățenilor Uniunii — Legislație și practică administrativă națională care impun existența unor resurse personale suficiente pentru obținerea unui permis de ședere în ceea ce privește persoanele inactice și pensionarii

Dispozitivul

- 1) Prin menținerea unor dispoziții naționale potrivit cărora, în scopul obținerii unui titlu de ședere, resortisanții Uniunii Europene și ai Spațiului Economic European, inactivi din punct de vedere economic și pensionați, trebuie să dovedească că dispun de resurse durabile, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 68/360/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1968 privind desființarea restricțiilor de circulație și ședere în cadrul Comunității pentru lucrătorii din statele membre și familiile acestora, al Directivei 90/364/CEE a Consiliului din 28 iunie 1990 privind dreptul de ședere și al Directivei 90/365/CEE a Consiliului din 28 iunie 1990 privind dreptul de ședere a persoanelor salariate și nesalariate care și-au încetat activitatea profesională.
- 2) Obligă Regatul Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 294, 2.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Stuttgart — Germania) — Annelore Hamilton/Volksbank Filder eG

(Cauza C-412/06) ⁽¹⁾

(Protecția consumatorilor — Contracte negociate în afara spațiilor comerciale — Directiva 85/577/CEE — Articolul 4 primul paragraf și articolul 5 alineatul (1) — Contract de credit pe termen lung — Drept de revocare)

(2008/C 128/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Stuttgart

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Annelore Hamilton

Pârâtă: Volksbank Filder eG

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberlandesgericht Stuttgart — Interpretarea articolelor 4 și 5 din Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale (JO L 372, p. 31, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 188) — Revocarea unui contract de împrumut în vederea achiziționării de participații la un fond imobiliar, negociat în afara spațiilor comerciale — Legislație națională care aplică un termen de o lună de la executarea de către cele două părți a tuturor obligațiilor acestora, pentru exercitarea dreptului de revocare al unui consumator neinformați cu privire la acest drept

Dispozitivul

Directiva 85/577/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor negociate în afara spațiilor comerciale trebuie interpretată în sensul că legiuitorul național este abilitat să prevadă că dreptul de revocare instituit de articolul 5 alineatul (1) din această directivă poate fi exercitat în termen de cel mult o lună de la executarea integrală de către părțile contractante a obligațiilor care decurg dintr-un contract de credit pe termen lung, în cazul în care consumatorul a primit o informație eronată cu privire la modalitățile de exercitare a dreptului respectiv.

⁽¹⁾ JO C 310, 16.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 10 aprilie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-442/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 1999/31/CE — Depozite de deșeuri — Reglementare națională referitoare la depozitele de deșeuri existente — Transpunere incorectă)

(2008/C 128/17)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Recchia și M. Konstantinidis, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Braguglia, agent, G. Fiengo, avocat)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 și 14 din Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94) — Legislație națională care nu este conformă directivei

Dispozitivul

1) Prin adoptarea și menținerea în vigoare a Decretului legislativ nr. 36 din 13 ianuarie 2003, astfel cum a fost modificat, care transpune în dreptul național dispozițiile Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri,

— în măsura în care acest decret legislativ nu prevede aplicarea articolelor 2-13 din Directiva 1999/31 în privința depozitelor de deșeuri autorizate ulterior datei de expirare a termenului de transpunere a acestei directive și anterior celei de intrare în vigoare a decretului legislativ menționat și

— în măsura în care acest decret legislativ nu asigură transpunerea articolului 14 litera (d) punctul (i) din directiva menționată, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2-14 din Directiva 1999/31.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 3 aprilie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-444/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 89/665/CEE — Achiziții publice de bunuri și de lucrări — Procedură privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice)

(2008/C 128/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: X. Lewis, agent, C. Fernandez Vicién și I. Moreno-Tapia Rivas, abogados)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: F. Díez Moreno, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 2 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de bunuri și de lucrări (JO L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237) — Legislație națională care nu este conformă cu directiva

Dispozitivul

- 1) Prin faptul că nu a prevăzut un termen obligatoriu pentru notificarea de către autoritatea contractantă către toți ofertanții a deciziei de atribuire a unui contract și prin faptul că nu a prevăzut un termen de așteptare obligatoriu între atribuirea unui contract și încheierea contractului, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de bunuri și de lucrări, astfel cum a fost modificată prin Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992.
- 2) Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
- 3) Obligă Regatul Spaniei să suporte două treimi din totalul cheltuielilor de judecată. Obligă Comisia Comunităților Europene să suporte cealaltă treime.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 3 aprilie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei**

(Cauza C-522/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 — Substanțe care diminuează stratul de ozon — Recuperarea, reciclarea, regenerarea și distrugerea acestor substanțe)

(2008/C 128/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și B. Stromsky, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentant: A. Hubert, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 iunie 2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon (JO L 244, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 108) — Articolul 16 alineatul (5) și articolul 17 alineatul (1) — Lipsa adoptării unor măsuri de determinare a condițiilor de calificare minimă care trebuie îndeplinite de personalul care are sarcina recuperării, reciclării, regenerării și distrugerii substanțelor reglementate prevăzute la articolul 2 din regulamentul și care fac parte din echipamentele de refrigerare și climatizare, pompele de căldură, sistemele de protecție contra incendiilor și extincătoare — Lipsa adoptării măsurilor preventive realizabile în vederea eliminării și reducerii la minimum a pierderilor de substanțe reglementate și absența controalelor având ca obiect stabilirea eventualei prezențe a unor astfel de pierderi

Dispozitivul

1) Regatul Belgiei,

— prin faptul că nu a definit condițiile de calificare minimă ce trebuie îndeplinite de anumiți membri ai personalului care lucrează în domeniul recuperării, reciclării, regenerării și distrugerii substanțelor reglementate, în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 iunie 2000 privind substanțele care diminuează stratul de ozon,

— prin faptul că nu a adoptat, în ceea ce privește Regiunea Valonă, toate măsurile preventive realizabile în vederea eliminării și reducerii la minimum a pierderilor de substanțe reglementate și prin faptul că nu a efectuat controale anuale având ca obiect stabilirea prezenței sau absenței unor pierderi, în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 2037/2000,

nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul respectivelor dispoziții ale acestui regulament.

2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État (Franța)) — Banque Fédérative du Crédit Mutuel/Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Cauza C-27/07) ⁽¹⁾

(Impozit pe profit — Directiva 90/435/CEE — Profit impozabil al societății-mamă — Caracter nedeductibil al cheltuielilor și al costurilor aferente participăției în filială — Stabilirea respectivelor costuri la o valoare forfetară — Limită de 5 % a profitului distribuit de filială — Includerea creditelor fiscale)

(2008/C 128/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Banque Fédérative du Crédit Mutuel

Pârât: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État — Interpretarea articolelor 4, 5 și 7 din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre (JO L 225, p. 6, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 97) — Reintegrarea în profitul impozabil al unei societăți-mamă a unei cote părți forfetare din cheltuieli și din costuri de 5 % din rezultatul participațiilor sale într-o filială, incluzând creditele fiscale — Compatibilitatea acestei reintegrări cu limita prevăzută la articolul 4 din directivă — Necesitatea unei imputări integrale a creditului fiscal asupra impozitului datorat de societatea-mamă

Dispozitivul

Noțiunea „profit repartizat de filială”, în sensul articolului 4 alineatul (2) teza finală din Directiva 90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre, trebuie interpretată în sensul că nu se opune reglementării unui stat membru care include, în profitul menționat, credite fiscale care au fost acordate în vederea compensării unei rețineri la sursă efectuate la nivelul societății-mamă de către statul membru al filialei.

⁽¹⁾ JO C 82, 14.4.2007.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 10 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — adidas AG, adidas Benelux BV/Marca Mode CV, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV

(Cauza C-102/07) ⁽¹⁾

(Mărci — Articolul 5 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2), precum și articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Directiva 89/104/CEE — Cerință de disponibilitate — Mărci figurative constituite din trei benzi — Motive constituite din două benzi utilizate de concurenți ca element de decor — Critică întemeiată pe atingerea adusă mărcii și pe diluția acesteia)

(2008/C 128/21)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: adidas AG, adidas Benelux BV

Pârâte: Marca Mode CV, C&A Nederland, H&M Hennes & Mauritz Netherlands BV, Vendex KBB Nederland BV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea art. 3, alin. 1, lit. b) și c) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) — Refuz de înregistrare sau nulitate — Lipsa caracterului distinctiv — Dobândire prin utilizare — Interes general de a nu restrânge în mod nejustificat disponibilitatea anumitor semne percepute de publicul interesat ca elemente de decor ale produsului iar nu ca elemente distinctive

Dispozitivul

Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretată în sensul că, la aprecierea întinderii dreptului exclusiv al titularului unei mărci, nu se poate ține seama de cerința disponibilității decât în măsura în care este aplicabilă limitarea efectelor mărcii, definită la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din directiva în cauză.

⁽¹⁾ JO C 82, 14.4.2007.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — J.C.M. Beheer BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-124/07) ⁽¹⁾

(A șasea directivă TVA — Prestări de servicii aferente operațiunilor de asigurări — Brokeri și agenți de asigurări)

(2008/C 128/22)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: J.C.M. Beheer BV

Pârâtă: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 13 secțiunea B litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 15, p. 1) — Prestări de servicii aferente operațiunilor de asigurare sau de reasigurare efectuate de brokeri sau de agenți de asigurări — Persoană impozabilă care acționează în calitate de subagent în numele unui agent principal

Dispozitivul

Articolul 13 secțiunea B litera (a) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că împrejurarea că un broker sau un agent de asigurări nu are o relație directă cu părțile la un contract de asigurare sau de reasigurare la a cărui încheiere contribuie, ci are numai o relație indirectă cu aceștia din urmă prin intermediul unei alte persoane impozabile, care este ea însăși în relație directă cu una dintre aceste părți și cu care acest broker sau acest agent de asigurări se află în raporturi contractuale, nu se opune scutirii de la plata taxei pe valoarea adăugată, în temeiul dispoziției menționate, a serviciilor prestate de către acesta din urmă.

⁽¹⁾ JO C 95, 28.4.2007.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 3 aprilie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Rechtbank Zutphen — Țările de Jos) — Procedură penală împotriva lui Dirk Endendijk

(Cauza C-187/07) ⁽¹⁾

(Directiva 91/629/CEE — Decizia 97/182/CE — Creșterea vițelilor — Boxe individuale — Interdicție de a lega vițelii — Sensul verbului „a lega” — Natura și lungimea legăturii — Divergență între versiunile lingvistice — Interpretare uniformă)

(2008/C 128/23)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Zutphen

Partea din acțiunea principală

Dirk Endendijk

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Rechtbank Zutphen — Interpretarea punctului 8 din anexa la Directiva 91/629/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 de stabilire a normelor minime privind protecția vițelilor (JO L 340, p. 28, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 193) coroborat cu articolul 1 litera (3) din Decizia 97/182/CE a Comisiei din 24 februarie 1997 de modificare a anexei la Directiva 91/629 (JO L 76, p. 30, Ediție specială, 03/vol. 21, p. 11) — Noțiunea „legați”

Dispozitivul

În sensul Directivei 91/629/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 de stabilire a normelor minime privind protecția vițelilor, astfel cum a fost modificată prin Decizia 97/182/CE a Comisiei din 24 februarie 1997, un vițel este legat atunci când este reținut printr-o legătură, indiferent de natura și de lungimea acestei legături, precum și de motivele pentru care animalul este legat.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 3 aprilie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză**

(Cauza C-289/07) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2004/17/CE — Coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2008/C 128/24)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Caeiros și D. Kukovec, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Fernandes și F. Andrade de Sousa, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale (JO L 134, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 3)

Dispozitivul

- 1) Prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligația care îi revine în temeiul articolului 71 din această directivă.
- 2) Obligă Republica Portugheză la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007.

Ordonanța Curții din 20 februarie 2008 — Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-363/06) ⁽¹⁾

(Recurs — Articolul 119 din Regulamentul de procedură — Articolul 19 din Statutul Curții de Justiție — Reprezentare prin avocat — Respectare a cerințelor esențiale ale normelor de procedură — Principiul nediscriminării — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2008/C 128/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana (reprezentanți: C. Fernáandez Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas, doamna M. J. Rodríguez Blasco, abogadas și J.V. Sánchez-Tarazaga Marcelino)

Intervenient în susținerea recurente: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Días Abad)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și L. Escobar Guerrero, agenți)

Intervenientă în susținerea intimatei: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent și P. Gentili, avvocato dello Stato)

Obiectul

Recurs declarat împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) din 5 iulie 2006, Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana/Comisia (T-357/05) prin care Tribunalul a respins ca vădit inadmisibilă acțiunea reclamantei având ca obiect anularea Deciziei C(2005) 1867 final a Comisiei din 27 iunie 2005 de reducere a contribuției financiare acordate inițial de Fondul de coeziune pentru grupul de proiecte nr. 97/11/61/028 privind colectarea și tratarea apelor reziduale pe coasta mediteraneană a Comunidad Autónoma de Valencia (Spania) — Reprezentare prin avocat — Articolul 19 din Statutul Curții

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.

2) *Obligă Comunidad Autónoma de Valencia — Generalidad Valenciana la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 261, 28.10.2006.

Ordonanța Curții (Camera a șasea) din 13 februarie 2008 — Indorata-Serviços e Gestão, Lda/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-212/07) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Marca verbală HAIRTRANSFER — Refuzul înregistrării — Lipsa caracterului distinctiv)

(2008/C 128/26)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Indorata-Serviços e Gestão, Lda^a (reprezentant: T. Wallentin, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Weberndörfer, agent)

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 15 februarie 2005, Indorata-Serviços e Gestão/OAPI (T-204/04), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată împotriva deciziei prin care a fost respinsă cererea de înregistrare a mărcii verbale „HAIRTRANSFER” pentru anumite produse și servicii din clasele 8, 22, 41 și 44 — Caracterul distinctiv al mărcii

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) *Obligă Indorata-Serviços e Gestão Lda^a la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 155, 7.7.2007.

Ordonanța Curții (Camera a cincea) din 15 februarie 2008 — Carsten Brinkmann/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-243/07) (¹)

(Recurs — Marcă comunitară — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Risc de confuzie — Semn verbal „terranus” — Refuz de înregistrare)

(2008/C 128/27)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Carsten Brinkmann (reprezentant: K. van Bebber, Rechtsanwältin)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent), Terra Networks SA

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 22 martie 2007, Brinkmann/OAPI, prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de persoana care a solicitat înregistrarea mărcii comunitare verbale „TERRANUS” pentru produse din clasa 36, împotriva deciziei R 1145/2004-1 a Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 10 iunie 2005 de respingere a acțiunii introduse împotriva deciziei diviziei de opoziție prin care se refuză înregistrarea mărcii menționate, în cadrul procedurii de opoziție inițiate de titularul mărcii comunitare și naționale figurative „TERRA” pentru produse din clasa 36 — Risc de confuzie între două mărci

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) *Îl obligă pe domnul Brinkmann la plata cheltuielilor de judecată.*

(¹) JO C 199, 25.8.2007.

Ordonanța Curții din 19 februarie 2008 — Tokai Europe GmbH/Comisia Comunităților Europene(Cauza C-262/07) ⁽¹⁾

(Recurs — Regulamentul (CE) nr. 384/2004 — Clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată — Persoană nevizată individual — Recurs în parte vădit inadmisibil și în parte vădit nefondat)

(2008/C 128/28)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurentă: Tokai Europe GmbH (reprezentant: G. Kroemer, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Schönberg și M. B. Schima, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 19 martie 2007, Tokai Europe/Comisia (T-183/04), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă acțiunea în anularea Regulamentului (CE) nr. 384/2004 al Comisiei din 1 martie 2004 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată (JO L 64, p. 21, Ediție specială, 02/vol. 16, p. 203) — Cerința de a fi vizat individual prin regulamentul atacat — Dreptul de a fi audiat în justiție.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Tokai Europe GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 170, 21.7.2007.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Germania) la 8 februarie 2008 — Carmen Media Group Ltd/Land Schleswig-Holstein și Innenminister des Landes Schleswig-Holstein

(Cauza C-46/08)

(2008/C 128/29)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Carmen Media Group Ltd

Pârâți: Land Schleswig-Holstein și Innenminister des Landes Schleswig-Holstein (Ministrul de Interne al landului Schleswig-Holstein).

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că invocarea libertății de a presta servicii presupune că prestatorul de servicii să fie de asemenea autorizat, în conformitate cu dispozițiile statului membru în care este stabilit, să furnizeze serviciul în statul membru menționat (în speță: limitarea licenței din Gibraltar pentru jocurile de noroc la „offshore bookmaking”?)
- 2) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unui monopol de stat în materie de organizare a pariurilor sportive și a loteriilor (care prezintă mai mult decât un potențial scăzut de risc de dependență), monopol motivat în special de lupta împotriva riscului de dependență de jocurile de noroc, în timp ce alte jocuri de noroc, care prezintă un potențial considerabil de risc de dependență, pot fi furnizate, în același stat membru, de către prestatori de servicii privați, iar diferitele acte normative referitoare, pe de o parte, la pariuri sportive și la loterii și, pe de altă parte, la alte jocuri de noroc sunt de competența legislativă distinctă a landurilor și a statului federal?

În cazul unui răspuns pozitiv la întrebarea 2):

- 3) Articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care lasă la discreția autorității care răspunde de eliberarea autorizațiilor acordarea unei autorizații pentru organizarea și intermedierea jocurilor de noroc, chiar dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru acordarea autorizației?

4) Articolul 49 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care interzice organizarea și intermedierea jocurilor de noroc publice pe Internet, în special în cazul în care, în același timp — chiar dacă acest lucru este valabil numai pentru o perioadă de tranziție de un an — organizarea și intermedierea lor on-line este permisă, cu condiția respectării dispozițiilor în materie de protecție a minorilor și a jucătorilor, cu titlu de compensație potrivit principiului proporționalității, pentru ca doi operatori de jocuri cu calitatea de comerciant care au acționat până în acest moment numai pe Internet să se poată adapta la modulele de comercializare autorizate de Staatsvertrag (acordul între landuri)?

Acțiune introdusă la 11 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-47/08)

(2008/C 128/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnii J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și prin netranspunerea Directivei 89/48/CEE ⁽¹⁾ pentru activitatea de notar, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului CE, în special al articolelor 43 CE și 45 CE, și în temeiul Directivei 89/48/CEE privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, Comisia reproșează pârâtului în primul rând faptul că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și exercitarea acesteia, acesta a adus o atingere disproporționată libertății de stabilire prevăzute de articolul 43 CE. Este cert că articolul 45 CE exceptează de la aplicarea capitolului privitor la dreptul de stabilire activităților

care sunt asociate, în mod direct și specific, exercitării autorității publice. Cu toate acestea, potrivit Comisiei, atribuțiile pe care le au notarii în virtutea dreptului belgian prezintă un grad de participare atât de scăzut la această exercitare, încât nu pot să intre în domeniul de aplicare al acestui articol și să justifice un astfel de obstacol în calea libertății de stabilire. În realitate, aceste atribuții nu conferă notarilor puteri de constrângere, iar legiuitorul național ar putea impune măsuri mai puțin restrictive decât condiția de naționalitate, cum ar fi, de exemplu, supunerea operatorilor respectivi unor condiții stricte de acces la profesie, unor obligații profesionale speciale și/sau unui control specific.

Pe de altă parte, prin cel de al doilea motiv, Comisia reproșează pârâtului încălcarea obligațiilor care îi revin prin netranspunerea Directivei 89/48/CEE pentru profesia de notar. Fiind vorba despre o profesie reglementată, directiva ar fi în realitate aplicabilă acestei profesii, iar nivelul înalt de calificare cerut pentru notari ar putea să fie garantat cu ușurință printr-un test de aptitudine sau printr-un stagiu de adaptare.

⁽¹⁾ Directiva 89/48/CE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durată minimă de trei ani (JO 1989, L 19, p. 16).

Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-50/08)

(2008/C 128/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnii J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului CE, în special în temeiul articolelor 43 CE și 45 CE;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, Comisia reproșează pârâtului faptul că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și exercitarea acesteia, acesta a adus o atingere disproporționată libertății de stabilire prevăzute de articolul 43 CE. Este cert că articolul 45 CE exceptează de la aplicarea capitolului privitor la dreptul de stabilire activitățile care sunt asociate, în mod direct și specific, exercitării autorității publice. Cu toate acestea, potrivit Comisiei, atribuțiile pe care le au notarii în virtutea dreptului francez prezintă un grad de participare atât de scăzut la această exercitare, încât nu pot să intre în domeniul de aplicare al acestui articol și să justifice un astfel de obstacol în calea libertății de stabilire.

Pe de o parte, în realitate, aceste atribuții nu conferă notarilor puteri reale de constrângere, iar atribuțiile și statutul judecătoreștii, și respectiv ale notarului, ar fi în mod clar distincte.

Pe de altă parte, legiuitorul național ar putea impune măsuri mai puțin restrictive decât condiția de naționalitate, cum ar fi, de exemplu, supunerea operatorilor respectivi unor condiții stricte de acces la profesie, unor obligații profesionale speciale și/sau unui control specific.

Acțiune introdusă la 12 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-51/08)

(2008/C 128/32)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: domnii J.-P. Keppenne și H. Støvlbæk, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și pentru exercitarea acesteia și prin netranspunerea Directivei 89/48/CEE ⁽¹⁾ pentru activitatea de notar, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului CE, în special al articolelor 43 CE și 45 CE, și în temeiul Directivei 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani;

— obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, Comisia reproșează pârâtului în primul rând faptul că, prin impunerea unei condiții de cetățenie pentru accesul la profesia de notar și pentru exercitarea acesteia, a adus o atingere disproporționată libertății de stabilire prevăzute de la articolul 43 CE. Este cert că articolul 45 CE exceptează de la aplicarea dispozițiilor capitolului privitor la dreptul de stabilire activitățile care sunt asociate în mod direct și specific exercitării autorității publice. Cu toate acestea, potrivit Comisiei, atribuțiile pe care le au notarii în virtutea dreptului luxemburghez prezintă un grad de participare la exercitarea autorității publice atât de scăzut încât nu pot să intre în domeniul de aplicare al acestui articol și să justifice un astfel de obstacol în calea libertății de stabilire. În realitate, aceste atribuții nu conferă notarilor puteri de constrângere, iar legiuitorul național ar putea stabili măsuri mai puțin restrictive decât condiția de cetățenie, cum ar fi, spre exemplu, supunerea operatorilor respectivi unor condiții stricte de acces la profesie, unor îndatoriri profesionale speciale și/sau unui control specific.

Pe de altă parte, prin cel de al doilea motiv, Comisia reproșează pârâtului încălcarea obligațiilor care îi revin prin netranspunerea Directivei 98/48/CEE pentru profesia de notar. Fiind vorba despre o profesie reglementată, directiva ar fi în realitate deplin aplicabilă acestei profesii, iar nivelul înalt de calificare cerut pentru notari ar putea să fie garantat cu ușurință printr-un test de aptitudine sau printr-un stagiu de adaptare.

⁽¹⁾ Directiva 89/48/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind sistemul general de recunoaștere a diplomelor de învățământ superior acordate pentru formarea profesională cu durata minimă de trei ani (JO L 19, 24.1.1989, p. 16, Ediție specială 05/vol. 2, p. 76).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Austria) la 15 februarie 2008 — Dachsberger & Söhne GmbH/Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Cauza C-77/08)

(2008/C 128/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Dachsberger & Söhne GmbH

Pârât: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 11 alineatul (1) al doilea paragraf teza a doua din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 în versiunea modificată conform Regulamentului (CE) nr. 2945/94 al Comisiei din 2 decembrie 1994 care prevede că „partea diferențiată a restituirii se calculează folosind datele privind cantitatea, greutatea și destinația furnizate în conformitate cu articolul 47”⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că „datele privind cantitatea, greutatea și destinația furnizate în conformitate cu articolul 47” trebuie înțelese ca reprezentând datele care figurează în cererea specială menționată la articolul 47 alineatul (1), astfel încât partea diferențiată a restituirii nu este cerută decât la momentul depunerii cererii prevăzute la articolul 47 alineatul (1)?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că, în cazul în care cererea de restituire ar fi făcută conform articolului 47 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 chiar la momentul depunerii „documentului utilizat pentru export pentru a beneficia de o restituire la export” (în speță declarația de export), restituirea solicitată se calculează, în ceea ce privește partea diferențiată, folosind datele care figurează în declarația de export, astfel încât partea diferențiată a restituirii este de asemenea cerută prin intermediul declarației de export?
- 3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că restituirea solicitată trebuie să se calculeze, în ceea ce privește partea diferențiată, folosind documentele care trebuie furnizate în conformitate cu articolul 47 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987, astfel încât partea diferențiată a restituirii nu este cerută decât la momentul depunerii „documentelor pentru plată” în sensul 47 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987?
- 4) În cazul unei răspuns pozitiv la cea de a treia întrebare, dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că, pentru a cere partea diferențiată a restituirii, este suficient să se depună documentele menționate la articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987, chiar dacă aceste documente sunt incomplete, ceea ce ar avea drept consecință juridică faptul că sancțiunea prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 se aplică de asemenea la partea diferențiată a restituirii?

⁽¹⁾ JO L 310, p. 57.

Recurs introdus la 25 februarie 2008 de Miguel Cabrera Sánchez împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) pronunțate la 13 decembrie 2007 în cauza T-242/06, Miguel Cabrera Sánchez/OAPI și Industrias Cárnicas Valle, S.A.

(Cauza C-81/08 P)

(2008/C 128/34)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Miguel Cabrera Sánchez (reprezenți: J. A. Calderón Chavero și T. Villate Consonni, abogados)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) și Industrias Cárnicas Valle, S.A.

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra), pronunțată la 13 decembrie 2007 în cauza T-242/06, prin care se anulează decizia menționată întrucât recurentul consideră vădită incompatibilitatea mărcilor EL CHARCUTERO (recurent) și EL CHARCUTERO ARTISANO (intimată);
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul consideră, spre deosebire de cele stabilite prin hotărârea atacată, că marca comunitară „El charcutero Artesano” intră sub incidența interdicției prevăzute la articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94⁽¹⁾ deoarece, ca urmare a opoziției formulate de titularul unei mărci anterioare, în acest caz, marca spaniolă „El Charcutero”, se impune respingerea înregistrării mărcii celei mai recente din cauza identității sau a asemănării sale cu marca anterioară și din cauza identității sau a asemănării produselor sau serviciilor pe care le desemnează cele două mărci, pe lângă existența unui risc de confuzie în percepția publicului de pe teritoriul pe care este protejată marca anterioară, în acest caz, a publicului de pe teritoriul Spaniei. Riscul de confuzie include riscul de asociere cu marca anterioară.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Thüringer Finanzgericht, Gotha (Republica Federală Germania) la 25 februarie 2008 — Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt

(Cauza C-83/08)

(2008/C 128/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Thüringer Finanzgericht, Gotha

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Glückauf Brauerei GmbH

Pârât: Hauptzollamt Erfurt

Întrebarea preliminară

Criteriile de independență juridică și economică în sensul articolului 4 alineatul (1) din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice ⁽¹⁾ în vederea aplicării cotelor reduse de impozitare, trebuie interpretate, prin prisma considerentelor acestei directive, în sensul că este necesar să se prezume existența unei dependențe economice între berării, care sunt de altfel independente din punct de vedere juridic, numai în cazul în care berăriile în cauză nu pot interveni pe piață în calitate de concurenți care nu se influențează reciproc, sau simpla posibilitate de a exercita de facto o influență asupra activității comerciale a berăriilor este suficientă pentru ca respectivul criteriu de independență să nu mai fie îndeplinit?

⁽¹⁾ JO L 316, p. 21, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 152.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 27 februarie 2008 — David Hütter/Technische Universität Graz

(Cauza C-88/08)

(2008/C 128/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: David Hütter

Pârâtă: Technische Universität Graz

Întrebarea preliminară

Articolele 1, 2 și 6 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale [în cazul de față: articolul 3 alineatul 3 și articolul 26 alineatul 1 din legea austriacă privind angajații contractuali (Vertragsbedienstetengesetz) din 1948] care, în vederea stabilirii datei de referință pentru promovare, exclude luarea în considerare a perioadelor anterioare de activitate, în măsura în care acestea s-au încheiat înainte de împlinirea vârstei de 18 ani?

⁽¹⁾ JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Augstākās tiesas Senāta (Republica Letonia) la 28 februarie 2008 — Schenker SIA/Valsts ieņēmumu dienests

(Cauza C-93/08)

(2008/C 128/37)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākās tiesas Senāts

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Schenker SIA

Pârâtă: Valsts ieņēmumu dienests

Întrebarea preliminară

Articolul 11 din Regulamentul nr. 1383/2003 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care titularul dreptului de proprietate intelectuală (titularul dreptului) convine cu declarantul sau proprietarul mărfurilor să le abandoneze pentru a fi distruse sau inițiază negocieri cu privire la posibilitatea de a le abandona pentru a fi distruse și, pe durata acestui proces de negociere, autoritățile vamale primesc informația că mărfurile sunt contrafăcute, este exclusă posibilitatea de a aplica declarantului mărfurilor sau proprietarului acestora o sancțiune în temeiul legislației naționale?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind intervenția autorităților vamale împotriva mărfurilor suspectate de a aduce atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală, precum și măsurile care trebuie aplicate mărfurilor care aduc atingere anumitor drepturi de proprietate intelectuală (JO L 196, p. 7, Ediție specială, 2/vol. 16, p. 18).

Recurs introdus la 3 martie 2008 de Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a doua) pronunțate la 12 decembrie 2007 în cauza T-112/05: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-97/08 P)

(2008/C 128/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Nederland BV, Akzo Nobel Chemicals International BV, Akzo Nobel Chemicals BV, Akzo Nobel Functional Chemicals BV (reprezențanți: C. Swaak, avocat, M. van der Woude, avocat, M. Mollica, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 12 decembrie 2007 în cauza T-112/05, în măsura în care a fost respins motivul potrivit căruia răspunderea a fost imputată în mod greșit — în solidar — întreprinderii Akzo Nobel NV;
- anularea deciziei atacate, în măsura în care a imputat răspunderea întreprinderii Akzo Nobel NV;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată aferente acestui recurs și procedurii în fața Tribunalului de Primă Instanță, în măsura în care se referă la motivul invocat în prezentul recurs.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele consideră că Tribunalul de Primă Instanță a aplicat în mod greșit noțiunea de întreprindere în sensul articolului 81 CE și al articolului 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1/2003⁽¹⁾, astfel cum a fost interpretată de Curte în jurisprudența sa privind imputarea comportamentului ilicit al unei filiale societății-mamă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 167).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Mercantil n° 7 de Madrid (Spania) la 4 martie 2008 — Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) și Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE)/Sogecable, S. A. și Canal Satélite Digital S. L.

(Cauza C-98/08)

(2008/C 128/39)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil n° 7 de Madrid

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) și Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE)

Pârâte: Sogecable, S. A. și Canal Satélite Digital S.L

Întrebarea preliminară

Dreptul comunitar și, în mod specific, Directiva 92/100/CEE⁽¹⁾ a Consiliului din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale permit statelor membre să adopte o dispoziție precum articolul 109.1 din Legea 22/1987 din 11 noiembrie privind proprietatea intelectuală, prin care se recunoaște producătorilor de fonograme publicate în scopuri comerciale dreptul exclusiv de a autoriza comunicarea publică a fonogramelor și a copiilor acestora?

⁽¹⁾ JO L 346, p. 61, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 120.

Acțiune introdusă la 3 martie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-100/08)

(2008/C 128/40)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: S. Pardo Quintillan și R. Troosters, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

1. Constatarea faptului că,

- prin supunerea importului, a deținerii și a vânzării speci-
menelor de păsări născute și crescute în captivitate și
introduse în mod legal pe piață în alte state membre unor
condiții restrictive, prin obligarea operatorilor respectivi
de pe piață la modificarea marcării specimenelor astfel
încât să fie îndeplinite condițiile speciale prevăzute de
legislația belgiană și prin nerecunoaștea marcării admise
în alte state membre și a certificatelor eliberate în acest
scop de către autoritățile CITES și
- prin privarea comercianților de posibilitatea obținerii
unor derogări de la interdicția de a deține păsări euro-
pene indigene introduse în mod legal pe piață în alte state
membre,

Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în
temeiul articolului 28 din Tratatul de instituire a Comunității
Europene.

2. Obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decretul regal din 9 septembrie 1981 cu privire la protecția
păsărilor în regiunea flamandă și Decretul regal din 26 octom-
brie 2001 cu privire la măsurile referitoare la importul, exportul
și tranzitul anumitor specii de păsări sălbatice neindigene conțin
dispoziții care, în primul rând, supun importul, deținerea și
vânzarea specimenelor de păsări născute și crescute în captivitate
și introduse în mod legal pe piață în alte state membre unor
condiții restrictive și care, în al doilea rând, îi privează pe comer-
cianții de posibilitatea obținerii unor derogări de la interdicția de
a deține păsări europene indigene introduse în mod legal pe
piață în alte state membre.

Comisia apreciază că aceste restricții sunt măsuri cu efect echiva-
lent restricțiilor cantitative la import și, prin urmare, sunt în
principiu interzise în temeiul articolului 28 CE. Într-adevăr, pe
de o parte, condițiile impuse de legislația belgiană conduc la
faptul că prezentarea specimenelor de păsări introduse în mod
legal pe piață în alte state membre ar trebui modificată și, pe de
altă parte, schimburile comerciale ar fi de asemenea restricțio-
nate prin interdicția impusă comercianților de a deține anumite
păsări care au fost introduse în mod legal pe piață în alte state
membre.

Comisia nu exclude în mod absolut faptul că anumite restricții
în calea schimburilor comerciale ar putea fi justificate în acest
context în conformitate cu articolul 30 CE, prin obiectivul de a
proteja anumite specii rare cu caracteristici specifice. Legislația
belgiană nu îndeplinește însă nici condițiile acestei cauze de
justificare. În plus, dacă este cazul, măsurile belgiene nu ar fi
necesare și proporționale pentru realizarea unui astfel de
obiectiv legitim.

**Acțiune introdusă la 6 martie 2008 — Comisia Comunită-
ților Europene/Republica Elenă****(Cauza C-106/08)**

(2008/C 128/41)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G.
Zavvos și N. Yerrell)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neluarea tuturor măsurilor
necesare pentru a garanta că toate vehiculele puse în circu-
lație pentru prima oară ulterior datei de 1 mai 2006 sunt
prevăzute cu aparatură de înregistrare în conformitate cu
dispozițiile Anexei I B la Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 și
prin neemiterea de carduri de conducător auto corespunză-
toare, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi
revin în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (a) și al arti-
colului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2135/98 al
Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul
(CE) 561/2006 din 15 martie 2006;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Articolul 2 alineatul (2) din regulament prevede: „Statele
membre adoptă măsurile necesare pentru a putea elibera cardu-
rile de conducător auto până în a douăzeci și una zi de la data
publicării Regulamentului (CE) nr. 561/2006”.

Regulamentul 561/2006 a fost publicat în *Jurnalul Oficial al
Uniunii Europene* la 11 aprilie 2006, astfel încât obligația insta-
lării tahografului digital pe toate vehiculele puse în circulație
pentru prima oară în Uniunea Europeană a intrat în vigoare la
1 mai 2006.

Republica Elenă a răspuns avizului motivat al Comisiei la 30 mai
2006 și a comunicat Comisiei că, ținând seama de toate even-
tualele întârzieri, în completarea procedurii, atribuirea cardurilor
pentru tahograful digital conducătorilor auto va fi operativă la
finele anului 2007.

Comisia a concluzionat că Republica Elenă încă nu a adoptat astfel de măsuri sau, în orice caz, nu le-a comunicat Comisiei.

Comisia solicită Curții obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 13 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-112/08)

(2008/C 128/42)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: domnul M. A. Rabanal Suárez și doamna P. Dejmek, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾ și în special următoarelor dispoziții: articolul 68 alineatul (2), articolul 72, articolul 73 alineatul (3), articolul 74, articolele 99, 100 și 101, articolele 110-114, articolele 118 și 119, articolele 124-127, articolele 129-132, articolul 133, articolul 136, articolele 144 și 145, articolul 149, articolul 152, articolul 154 alineatul (1), articolul 155, anexa V, anexa VI (cu excepția părții 1), anexele VII-XII (cu excepția anexei X, părțile 1, 2 și 3). În orice caz, prin faptul că nu a comunicat aceste dispoziții Comisiei, Spania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul prevăzut pentru transpunerea Directivei 2006/48/CE în dreptul intern a expirat la 31 decembrie 2006.

⁽¹⁾ JO L 177, p. 1, Ediție specială, 06/vol: 9, p. 3.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van Cassatie van België (Belgia) la 17 martie 2008 — C. Meerts/Proost NV

(Cauza C-116/08)

(2008/C 128/43)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België (Belgia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: C. Meerts

Pârât: Proost NV

Întrebările preliminare

Dispozițiile clauzei (2) alineatele (4), (5), (6) și (7) din Acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat la 14 decembrie 1995 între organizațiile interprofesionale cu vocație generală UNICE, CEEP și CES, care constituie anexa la Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind Acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES ⁽¹⁾, trebuie interpretate în sensul că, în cazul rezilierii unilaterale, fără motiv grav și fără respectarea termenului legal de preaviz, a contractului de muncă de către angajator în perioada de muncă cu fracțiune de normă, despăgubirea de concediere datorată lucrătorului trebuie stabilită în funcție de remunerația de bază calculată ca și cum lucrătorul nu și-ar fi desfășurat activitatea cu fracțiune de normă pentru a beneficia de concediu pentru îngrijirea copilului în sensul clauzei 1 alineatul (3) litera (a) din acordul-cadru?

⁽¹⁾ JO L 145, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 160.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 18 martie 2008 — Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL/ Administración del Estado

(Cauza C-118/08)

(2008/C 128/44)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Transportes Urbanos y Servicios Generales, SAL

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

Este contrară principiilor echivalenței și efectivității aplicarea de către Tribunal Supremo del Reino de España, prin hotărârile din 29 ianuarie 2004 și din 24 mai 2005, a unor soluții jurisprudențiale diferite cazurilor în care se solicită răspunderea patrimonială a statului pentru fapta legiuitorului întemeiate pe acte administrative adoptate în temeiul unei legi declarate neconstituționale față de acelea întemeiate pe aplicarea unei norme declarate contrare dreptului comunitar?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Republica Lituania) la 18 martie 2008 — UAB „Mechel Nemunas”/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-119/08)

(2008/C 128/45)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Curtea Administrativă Supremă)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: UAB „Mechel Nemunas”

Pârât: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos respublikos finansų ministerijos (Inspectoratul Național pentru Impozite de pe lângă Ministerul Finanțelor din Republica Lituania)

Întrebarea preliminară

Prima directivă 67/227/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului și/sau articolul 33 din A șasea directivă 77/388/CEE ⁽²⁾ a Consiliului trebuie interpretate în sensul că interzic unui stat membru să mențină și să perceapă un impozit precum contribuția din venituri prevăzută de Legea Republicii Lituania privind finanțarea programului de

întreținere și de dezvoltare a rețelei rutiere, astfel cum a fost descrisă anterior în prezenta decizie de trimitere?

⁽¹⁾ Prima Directivă 67/227/CEE Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind impozitele pe cifra de afaceri (JO 71, p. 1301).

⁽²⁾ Directiva 77/388/CEE: a șasea Directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Acțiune introdusă la 31 martie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-130/08)

(2008/C 128/46)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: M. Contou-Durande)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative necesare pentru a garanta în toate cazurile examinarea pe fond a unei cereri de azil a unui resortisant al unei țări terțe care, în temeiul articolului 16 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003, a fost transferat în Grecia pentru a fi reprimis în vederea examinării cererii sale de azil, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR) a atenționat Comisia asupra problemei compatibilității legislației elene privind procedura de recunoaștere a statutului de refugiat unui străin cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 343/2003, în cazul în care străinul a părăsit țara în mod arbitrar și în privința căruia a fost adoptată o decizie de suspendare a procedurii referitoare la cererea sa de azil.

2. Această problemă decurge din articolul 2 alineatul 8 din Decretul Președintelui 61/99 din 6 aprilie 1999 (FEK A' 63) privind suspendarea procedurii de examinare a cererii de azil.

Această dispoziție asimilează plecarea în mod arbitrar și fără preaviz a solicitantului de azil cu retragerea cererii de azil și prevede suspendarea procedurii de examinare a cererii prin decizia Secretarului General al Ministerului Ordinii Publice, notificată persoanei interesate conform procedurii prevăzute în cazul domiciliului necunoscut. Această decizie poate fi anulată numai în cazul în care solicitantul se prezintă în fața autorităților competente cel mai târziu în termen de 3 luni de la comunicarea deciziei de suspendare a procedurii de examinare a cererii sale, cu condiția să prezinte probe care să demonstreze că absența lui s-a datorat forței majore.

3. Trecerea fără preaviz a unui solicitant de azil din statul membru în care a depus cererea de azil într-un alt stat membru este una dintre situațiile tipice a căror reglementare este urmărită prin Regulamentul (CE) nr. 343/2003, astfel încât să se garanteze examinarea pe fond a unei astfel de cereri de către statul considerat competent pentru examinarea acesteia din urmă în temeiul articolului 16 alineatul (1) din regulament.
4. Cu toate acestea, condițiile cumulative prevăzute la articolul 2 alineatul 8 din Decretul Președintelui fac imposibile în practică contestarea în justiție a unei decizii de suspendare și accesul efectiv la procedura de recunoaștere a statutului de refugiat.
5. Republica Elenă a recunoscut că legislația elenă poate ridica probleme față de Regulamentul (CE) nr. 343/2003 și s-a arătat dispusă să ia măsuri în această privință. Astfel, Republica Elenă a propus să soluționeze problema prin adoptarea unui decret al președintelui care să transpună în ordinea juridică națională Directiva 2005/85/CE a Consiliului și să precizeze că dispozițiile în litigiu nu se vor aplica în cazurile în care ar fi aplicabil Regulamentul (CE) nr. 343/2003.
6. În paralel, Republica Elenă a asigurat că va examina pe fond fiecare cerere de azil a persoanelor transferate în vederea reexaminării în cadrul Regulamentului (CE) nr. 343/2003 și că va revoca deciziile de suspendare adoptate.
7. Comisia a luat cunoștință de aceste asigurări furnizate de Republica Elenă. Totuși, Comisia consideră că acestea nu sunt suficiente pentru a garanta securitatea juridică necesară pentru aplicarea corectă, în toate cazurile de cereri de azil, a dispozițiilor regulamentului și, în special, a examinării pe fond a fiecărei cereri de azil astfel încât refugiaților să li se garanteze accesul efectiv și real la procedurile de recunoaștere a statutului de refugiat.
8. Având în vedere cele de mai sus, Comisia consideră că prin neadoptarea măsurilor necesare pentru a garanta că va efectua examinarea pe fond a cererii de azil a unui resortisant al unei țări terțe în privința căruia a fost adoptată o decizie de suspendare din cauza plecării sale arbitrare și care a fost reprimis în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 343/2003, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei dispoziții.

Ordonanța președintelui Curții din 20 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerisches Landessozialgericht — Germania) — Grete Schleppe/Deutsche Rentenversicherung Oberbayern

(Cauza C-60/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/47)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 131, 3.6.2006.

Ordonanța președintelui Curții (Camera întâi) din 27 februarie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberlandesgericht Stuttgart — Germania) — Raiffeisenbank Mutlangen eG/Roland Schabel

(Cauza C-99/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/48)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 96, 22.4.2006.

Ordonanța președintelui Camerei a șaptea a Curții din 11 martie 2008 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale civile di Genova — Italia) — Consel Gi. Emme Srl/Sistema Logistico dell'Arco Ligure e Alessandrino Srl (SLALA)

(Cauza C-467/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/49)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

**Ordonanța președintelui Curții din 13 februarie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Federală
Germania**

(Cauza C-485/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/50)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006.

**Ordonanța președintelui Curții din 28 februarie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-167/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/53)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 117, 26.5.2007.

**Ordonanța președintelui Camerei a opta a Curții din
20 februarie 2008 — Comisia Comunităților Europene/
Republica Italiană**

(Cauza C-62/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/51)

Limba de procedură: italiana

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 69, 24.3.2007.

**Ordonanța președintelui Curții 13 februarie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Federală
Germania**

(Cauza C-216/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/54)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.

**Ordonanța președintelui Curții din 15 ianuarie 2008 (cerere
de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de
Tribunal Superior de Justicia de Galicia — Spania) — Doña
Rosa Méndez López/Instituto Nacional de Empleo (INEM),
Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)**

(Cauza C-97/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/52)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 95, 28.4.2007.

**Ordonanța președintelui Curții din 12 februarie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Federală
Germania**

(Cauza C-218/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/55)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 129, 9.6.2007.

**Ordonanța președintelui Curții din 20 februarie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei****(Cauza C-254/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 128/56)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 170, 21.7.2007.**Ordonanța președintelui Curții din 6 februarie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Irlanda****(Cauza C-412/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 128/59)

Limba de procedură: engleza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 247, 20.10.2007.**Ordonanța președintelui Curții din 21 februarie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei****(Cauza C-255/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 128/57)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007.**Ordonanța președintelui Curții din 19 februarie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei****(Cauza C-422/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 128/60)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.**Ordonanța președintelui Curții din 11 februarie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză****(Cauza C-314/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 128/58)

Limba de procedură: portugheza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 199, 25.8.2007.**Ordonanța Președintelui Curții din 10 martie 2008 —
Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al
Luxemburgului****(Cauza C-469/07) ⁽¹⁾**

(2008/C 128/61)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 8, 12.1.2008.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 aprilie 2008 — Deutsche Telekom/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-271/03) ⁽¹⁾

(„Concurență — Articolul 82 CE — Prețuri de acces la rețeaua fixă de telecomunicații din Germania — Efect de foarfecă tarifară — Prețuri aprobate de autoritatea națională de reglementare a telecomunicațiilor — Marjă de manevră a întreprinderii în poziție dominantă”)

(2008/C 128/62)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Telekom AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: inițial K. Quack, U. Quack și S. Ohlhoff, ulterior U. Quack și S. Ohlhoff, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Mojzesowicz și S. Rating, ulterior K. Mojzesowicz și A. Whelan, în cele din urmă K. Mojzesowicz, W. Mölls și O. Weber, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Arcor AG & Co. KG (Eschborn, Germania) (reprezentanți: inițial M. Klusmann, F. Wiemer și M. Rosenthal, ulterior M. Klusmann și F. Wiemer, în cele din urmă M. Klusmann, avocați), Versatel NRW GmbH, fostă Tropolys NRW GmbH, fostă CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice și TeleBeL Gesellschaft für Telekommunikation Bergisches Land mbH (Essen, Germania), EWE TEL GmbH (Oldenburg, Germania), HanseNet Telekommunikation GmbH (Hamburg, Germania), Versatel Nord-Deutschland GmbH, fostă KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationsdienste mbH (Flensburg, Germania), NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH (Köln, Germania), Versatel Süd-Deutschland GmbH, fostă tesion Telekommunikation GmbH (Stuttgart, Germania) și Versatel West-Deutschland GmbH, fostă Versatel Deutschland GmbH & Co. KG (Dortmund, Germania) (reprezentanți: N. Nolte, T. Wessely și J. Tiedemann, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2003/707/CE a Comisiei din 21 mai 2003 privind o procedură de aplicare a articolului 82 CE (cauzele COMP/C 1/37.451, 37.578, 37.579 — Deutsche Telekom AG) (JO L 263, p. 9), și, în subsidiar, o cerere de reducere a amenzii aplicate reclamantei la articolul 3 din respectiva decizie.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Deutsche Telekom AG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie.
- 3) Arcor AG & Co. KG, pe de o parte, și Versatel NRW GmbH, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord-Deutschland GmbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd-Deutschland GmbH și Versatel West-Deutschland GmbH, pe de altă parte, suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 264, 1.11.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 aprilie 2008 — Dainichiseika Coulour & Chemicals Mfg./OAPI — Pelikan (Reprezentarea grafică a unui pelican)

(Cauza T-389/03) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci figurative comunitare reprezentând un pelican — Mărci figurative comunitare sau naționale anterioare Pelikan — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2008/C 128/63)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Dainichiseika Colours & Chemicals Mfg. Co. Ltd (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: J. Hofmann și B. Linstow, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Laporta Insa, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG (Hanovra, Germania) (reprezentanți: A. Renck, V. von Bomhard și A. Pohlmann, ulterior A. Renck, V. von Bomhard și T. Dolde, avocați)

Obiectul

Acțiune în anulare introdusă împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 18 septembrie 2003 (cauza R 191/2002-2) privind o procedură de opoziție între Pelikan Vertriebsgesellschaft mbH & Co. KG și Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. Co. Ltd.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg. Co. Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 21, 24.1.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 10 aprilie 2008 — Regatul Țărilor de Jos/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-233/04) (¹)

(„Ajutoare de stat — Directiva 2001/81/CE — Măsură națională care stabilește un sistem de comercializare a drepturilor de emisie de oxizi de azot — Decizie prin care ajutorul este declarat compatibil cu piața comună — Admisibilitate — Avantaj — Lipsa caracterului selectiv al măsurii”)

(2008/C 128/64)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: H. Sevenster, J. van Bakel și M. de Grave, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. van Vliet și V. Di Bucci, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantului: Republica Federală Germania (reprezentanți: W. -D. Plessing și M. Lumma, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2003) 1761 final a Comisiei din 24 iunie 2003 referitoare la ajutorul de stat N 35/2003 privind sistemul de comercializare a drepturilor de emisie de oxizi de azot notificat de Regatul Țărilor de Jos.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia C (2003) 1761 final a Comisiei din 24 iunie 2003 referitoare la ajutorul de stat N 35/2003 privind sistemul de comercializare a drepturilor de emisie de oxizi de azot notificat de Regatul Țărilor de Jos.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 275, 15.11.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 aprilie 2008 — Cestas/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-260/04) (¹)

(Acțiune în anulare — Fondul European de Dezvoltare — Rambursarea sumelor plătite — Notă de debit — Act care nu poate fi supus căilor de atac — Act pregătitor — Inadmisibilitate)

(2008/C 128/65)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: Centro di educazione sanitaria e tecnologie appropriate sanitarie (Cestas) (Bologna, Italia) (reprezentanți: inițialmente N. Amadei și C. Turk, puis N. Amadei și P. Manzini, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Montaguti și F. Dintilhac, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei Comisiei (delegația din Republica Guineea) din 21 aprilie 2004, trimisă reclamantei prin scrisoare recomandată, prin care aceasta este somată să plătească suma de 959 543 835 de franci guineeni (397 126,02 euro).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Centro di educazione sanitaria e tecnologie appropriate sanitarie (Cestas) suportă trei cincimi din propriile cheltuieli de judecată. Acesta suportă și trei cincimi din cheltuielile de judecată ale Comisiei.

3) Comisia suportă două cincimi din propriile cheltuieli de judecată. Aceasta suportă și două cincimi din cheltuielile de judecată ale Cestas.

(¹) JO C 217, 28.8.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 15 aprilie 2008 — SIDE/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-348/04) (¹)

(„Ajutoare de stat — Ajutoare la export în sectorul cărții — Lipsa notificării prealabile — Articolul 87 alineatul (3) litera (d) CE — Domeniul de aplicare în timp al dreptului comunitar — Metodă de calcul al cuantumului ajutorului”)

(2008/C 128/66)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Société internationale de diffusion et d'édition SA (SIDE) (Vitry-sur-Seine, Franța) (reprezentanți: N. Coutrelis și V. Giacobbo, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: J.-P. Keppen, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: inițial G. de Bergues și S. Ramet, ulterior G. de Bergues și A.-L. Vendrolini, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a articolului 1 ultima teză din Decizia 2005/262/CE a Comisiei din 20 aprilie 2004 privind ajutorul pus în aplicare de Franța în favoarea Coopérative d'exportation du livre français (CELF) (JO L 2005, L 85, p. 27)

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 1 ultima teză din Decizia Comisiei din 20 aprilie 2004 privind ajutorul pus în aplicare de Franța în favoarea Coopérative d'exportation du livre français (CELF).
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Société internationale de diffusion et d'édition SA (SIDE).

3) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 262, 23.10.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 9 aprilie 2008 — Grecia/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-364/04) (¹)

(„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Cheltuieli excluse de la finanțarea comunitară — Produse transformate pe bază de fructe și legume — Prime pentru animale — Termen de 24 de luni”)

(2008/C 128/67)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias și E. Svolopoulou, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial M. Condou-Durande și L. Visaggio și ulterior M. Condou-Durande și H. Tserpa-Lacombe, agenți, asistați de N. Korogianakis, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2004/561/CE a Comisiei din 16 iulie 2004 privind excluderea de la finanțarea comunitară a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în temeiul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea „Garantare” (JO L 250, p. 21) în măsura în care aceasta exclude anumite cheltuieli efectuate de Republica Elenă în sectorul produselor transformate pe bază de fructe și legume și al primelor pentru animale.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 314, 18.12.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 aprilie 2008 — Michail/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-486/04) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Acțiune în anulare — Obligația de asistență — Hărțuire morală”)

(2008/C 128/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Christos Michail (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Meïdanis, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: G. Berscheid și H. Tserepa-Lacombe, agenți, asistați inițial de V. Kasparian, ulterior de I. Antypas, avocats)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei implicite de respingere de către Comisie la 20 martie 2004 a unei cereri de asistență formulată de reclamant în temeiul articolului 24 din Statutul funcționarilor.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Domnul Christos Michail suportă jumătate din propriile cheltuieli.
- 3) Comisia Comunităților Europene suportă, în afară de propriile cheltuieli, jumătate din cheltuielile efectuate de domnul Michail.

⁽¹⁾ JO C 57, 5.3.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 16 aprilie 2008 — Citigroup și Citibank/OAPI — Citi (CITI)

(Cauza T-181/05) ⁽¹⁾

(Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative CITI — Marca comunitară verbală anterioară CITIBANK — Motiv relativ de refuz — Renumere — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94)

(2008/C 128/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Citigroup, Inc., fostă Citicorp (New York, Statele Unite) și Citibank, NA (New York) (reprezentanți: inițial V. von

Bomhard, A. W. Renck și A. Pohlmann, avocats, ulterior V. von Bomhard, A. W. Renck, și H. O’Neil, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: J. García Murillo și D. Botis, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Citi, SL (Madrid, Spania) (reprezentant: M. Peris Riera, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 1 martie 2005 (cauza R 173/2004-1) privind o procedură de opoziție între Citicorp și Citi SL, precum și o procedură de opoziție între Citibank NA și Citi SL

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 1 martie 2005 (cauza R 173/2004 1).
- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de către Citigroup, Inc. și Citibank, NA, inclusiv cele efectuate de către acestea în cadrul procedurii care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.
- 3) Citi, SL suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 171, 9.7.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 aprilie 2008 — Nordmilch/OAPI (Vitality)

(Cauza T-294/06) ⁽¹⁾

(Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Vitality — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94)

(2008/C 128/70)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Nordmilch eG (Zeven, Germania) (reprezentant: R. Schneider, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 9 august 2006 (cauza R 746/2004-4) privind înregistrarea semnului verbal Vitality ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Nordmilch eG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 310, 16.12.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 2 aprilie 2008 — Maison de l'Europe Avignon Méditerranée/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-100/03) (¹)

(„Acțiune în anulare — Crearea unui punct de informare Europa — Rezilierea unei convenții încheiate între Comisie și reclamantă — Inadmisibilitate vădită”)

(2008/C 128/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Maison de l'Europe Avignon Méditerranée (Avignon, Franța) (reprezentant: F. Martineau, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: J.-F. Pasquier, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei din 24 ianuarie 2003 de reziliere a convenției având ca obiect crearea unui punct de informare Europa la Avignon, încheiate între Comisie și reclamantă

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Maison de l'Europe Avignon Méditerranée la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 112, 10.5.2003.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 10 martie 2008 — Lebedef-Caponi/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-233/07) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Raport privind evoluția carierei — Exercițiul de evaluare 2004 — Recurs vădit inadmisibil”)

(2008/C 128/72)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: H. Krämer și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 25 aprilie 2007, Lebedef-Caponi/Comisia (F-71/06, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Doamna Maddalena Lebedef-Caponi suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Comisia Comunităților Europene.

(¹) JO C 211, 8.9.2007.

Recurs introdus la 18 ianuarie 2008 de Ch. Michail împotriva hotărârii pronunțate la 22 noiembrie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-34/06, Michail/Comisia

(Cauza T-50/08)

(2008/C 128/73)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurent: Christos Michail (reprezentant: C. Meïdanis, dikigoros)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Declararea prezentului recurs împotriva hotărârii Tribunalului Funcției Publice pronunțate în cauza F-34/06 ca admisibil și fondat;
- anularea actelor (hotărârilor) în litigiu ale Tribunalului Funcției Publice în cauza F-34/06;
- acordarea unei reparații financiare pentru prejudiciul moral suferit de recurent, în cuantum de 120 000 EUR;
- obligarea la plata cheltuielilor de judecată conform prevederilor legale.

Motivele și principalele argumente

Recurentul susține că, în hotărârea atacată, Tribunalul Funcției Publice (denumit în continuare „TFP”) a statuat în mod greșit cu privire la acțiunea sa, prin care solicitase anularea raportului asupra evoluției carierei întocmit în privința sa pentru anul 2004 și a deciziei autorității imputernicite să facă numiri de respingere a reclamațiilor pe care acesta le formulase în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”).

Mai concret, recurentul susține, în primul rând, că TFP a interpretat în mod greșit articolul 43 din Statutul funcționarilor și dispozițiile generale de punere în aplicare a acestui articol. În al doilea rând, potrivit recurentului, TFP nu a interpretat în mod corect cererea cuprinsă în acțiunea asupra căreia s-a pronunțat și a efectuat o apreciere greșită a probelor. În al treilea rând, recurentul susține că, pentru a-i respinge acțiunea, TFP s-a întemeiat pe o motivare contradictorie, încălcând astfel drepturile sale procesuale fundamentale. În al patrulea rând, recurentul invocă faptul că TFP a săvârșit eroarea denegării de justiție în ceea ce privește o cerere specifică sau, în subsidiar, că motivarea era insuficientă și, în sfârșit, că acesta a respins în mod greșit pentru lipsă de precizie o parte a acțiunii.

Acțiune introdusă la 6 martie 2008 — Arch Chemicals Inc. și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-120/08)

(2008/C 128/74)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Arch Chemicals, Inc. (Norwalk, Statele Unite), Arch Timber Protection Ltd (Castleford, Regatul Unit), Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Germania), Rhodia UK Ltd (Watford, Regatul Unit), Sumitomo Chemical (UK) plc (Londra, Regatul Unit) și Troy Chemical Company BV (Maassluis, Țările de Jos) (reprezențanți: C. Mereu, K. Van Maldegem, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și fondată, sau, în subsidiar, reunirea aspectelor privind admisibilitatea cu fondul, ori, în subsidiar, suspendarea procedurii până la pronunțarea hotărârii în cauza principală;
- anularea articolului 3 alineatul (2) (și a anexei II), a articolului 4, a articolului 7 alineatul (3), a articolului 14 alineatul (2) al doilea paragraf, a articolului 15 alineatul (3) și a articolului 17 din Regulamentul (CE) nr. 1451/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor biocide;
- declararea articolului 9 litera (a), a articolului 10 alineatul (3), a articolului 11 și a articolului 16 alineatul (1) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind produsele biocide ca nelegale și inaplicabile reclamantelor;
- declararea articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2000 al Comisiei din 7 septembrie 2000 privind prima fază a programului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind produsele biocide ca nelegal și inaplicabil reclamantelor;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele solicită anularea parțială a Regulamentului (CE) nr. 1451/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind comercializarea produselor

biodestructive ⁽¹⁾ (denumit în continuare „al doilea regulament de revizuire” sau „DRR”) și de abrogare a Regulamentului nr. 2932/2003 al Comisiei ⁽²⁾, deoarece dispozițiile atacate:

- i) mențin formularea și/sau conținutul dispozițiilor prevăzute inițial prin Regulamentul (CE) nr. 2032/2003, atacate anterior de aceleași reclamante (cauzele T 75/04-T 79/04), în cadrul programului de revizuire a listei substanțelor derulat în prezent, astfel încât aduc atingere drepturilor și așteptărilor legitime ale reclamantelor deduse din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive (denumită în continuare „BDP”) ⁽³⁾;
- ii) cuprind contradicții în termeni și nu respectă prevederile BDP, și
- iii) încalcă diferite prevederi ale Tratatului CE precum și o serie de principii fundamentale ale dreptului comunitar, precum securitatea juridică și încrederea legitimă, proporționalitatea, egalitatea de tratament și nediscriminarea, precum și dreptul de proprietate și libera desfășurare a activităților comerciale.

În plus, reclamantele afirmă că, în calitate de participanți la al doilea regulament de revizuire, au dreptul să beneficieze de garanțiile procesuale și de dreptul la protecția datelor (mai exact, utilizarea exclusivă) în ceea ce privește informațiile cuprinse în notificările acestora și în dosarele complete din toate statele membre, în conformitate cu articolul 12 din BDP. Cu toate acestea, potrivit reclamantelor, articolul 4 din DRR încalcă *de iure* și *de facto* dreptul de folosință exclusivă recunoscut reclamantelor prin articolul 12 din BDP, deoarece nu impune statelor membre anularea înregistrărilor cuprinzând produsele biocide ce corespund combinațiilor de substanțe active și de tipuri de produse notificate de către reclamante, care sunt deținute de întreprinderi concurente care nu participă la programul de revizuire și nici nu au acces la informațiile notificate de reclamante în vederea revizurii. În plus, reclamantele susțin că pârâta a abuzat de puterile ce îi sunt conferite prin versiunea inițială a BDP, depășind intenționat cadrul legal prevăzut de BDP și aducând atingere drepturilor și încrederii legitime ale reclamantelor. În plus, se indică faptul că măsura contestată încalcă prevederile Tratatului CE privitoare la concurența loială permițând întreprinderilor care nu participă la programul de revizuire și care nu suportă costuri de investiție să continue să opereze pe piață și să câștige un avantaj concurențial asupra reclamantelor.

În sfârșit, reclamantele invocă un motiv de nelegalitate a articolului 6 alineatul (2) din DRR ca și a articolului 9 litera (a), a articolului 10 alineatul (3), a articolului 11 și a articolului 16 alineatul (1) din BDP.

⁽¹⁾ JO 2007, L 325, p. 3.

⁽²⁾ Regulamentul nr. 2032/2003 al Comisiei din 4 noiembrie 2003 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și Consiliului privind introducerea pe piață a produselor biocide și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1896/2000 (JO 2003, L 307, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 51, p. 39).

⁽³⁾ JO 1998, L 123, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 24, p. 67.

Acțiune introdusă la 31 martie 2008 — Markku Sahlstedt și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-129/08)

(2008/C 128/75)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamanți: Markku Sahlstedt (Karkkila, Finlanda), Juha Kankkunen (Laukaa, Finlanda), Mikko Tanner (Vihti, Finlanda), Toini Tanner (Helsinki, Finlanda), Liisa Tanner (Helsinki, Finlanda), Eeva Jokinen (Helsinki, Finlanda), Aili Oksanen (Helsinki, Finlanda), Olli Tanner (Lohja, Finlanda), Leena Tanner (Helsinki, Finlanda), Aila Puttonen (Ristiina, Finlanda), Risto Tanner (Espoo, Finlanda), Tom Järvinen (Espoo, Finlanda), Runo K. Kurko (Espoo, Finlanda), Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry [Asociația Centrală a Producătorilor Agricoli și Silvici] (Helsinki, Finlanda), Maataloustuottajain Keskusliiton Säätiö [Fundația Asociației Centrale a Producătorilor Agricoli și Silvici] (Helsinki, Finlanda) (reprezentant: K. Marttinen, asianajaja)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- Anularea în parte a deciziei atacate, în ceea ce privește toate situările de importanță comunitară (SIC) situate în Republica Finlanda;
- în subsidiar, în măsura în care Tribunalul va aprecia că acest lucru nu este posibil, anularea deciziei atacate în ceea ce privește SIC-urile care figurează în secțiunea 6.2.2.7 din cererea introductivă;
- solicitare de informații și administrare de probe:

În cazul în care nu va putea pronunța o hotărâre numai în temeiul probelor expuse în favoarea reclamanților în cererea introductivă, în susținerea principalelor capete de cerere, se solicită Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene următoarele:

- 1) obligarea Comisiei Comunităților Europene la comunicarea către reclamanți, sub formă de CD-rom, a propunerilor pe care Finlanda le-a transmis Comisiei cu privire la situările vizate în decizia atacată, cu includerea tuturor informațiilor cuprinse în aceste propuneri, conform considerentului (7) al deciziei;
- 2) obligarea Comisiei Comunităților Europene la comunicarea către reclamanți, sub formă de CD-rom, a informațiilor referitoare la habitatul natural și a altor informații aflate în posesia sa în legătură cu toate situările din Republica Finlanda vizate în decizia atacată, conform considerentului (8) al acesteia, precum și la comunicarea, pe suport de hârtie, a hărților și informațiilor vizate în decizia atacată, conform considerentului (9),
- 3) obligarea Comisiei Comunităților Europene la comunicarea către reclamanți, sub formă de CD-rom, a întregii documentații referitoare la situările din Republica Finlanda, care, conform considerentului (10) al deciziei atacate, a fost elaborată de comun acord cu statul membru în cauză sau care a fost pusă la dispoziția Comisiei, precum și la comunicarea hărților pe suport de hârtie,

- 4) obligarea Comisiei Comunităților Europene la comunicarea către reclamantși a avizului Comitetului pentru habitate, conform considerentului (15);
- obligarea Comisiei la plata integrală către reclamantși a cheltuielilor de judecată efectuate, la care se adaugă dobânzile legale.

Motivele și principalele argumente

În opinia reclamantșilor, decizia ⁽¹⁾ încalcă dreptul comunitar, în special articolele 3 și 4 din directiva habitate, precum și dispozițiile din Anexa III, la care se face trimitere în articolul 4. În susținerea încălcării dreptului comunitar, reclamantșii invocă patru motive principale:

- a) Directiva habitate nu permite anularea unor decizii anterioare care vizează liste de situri de importanță comunitară (denumite în continuare „SIC”) în temeiul unor noi decizii, potrivit procedurii și în temeiul motivelor expuse în cele ce urmează. Dispozițiile procedurale din directiva habitate sunt obligatorii și pentru Comisie. O altă interpretare ar genera nesiguranță juridică în ceea ce privește măsurile naționale de transpunere precum și protecția intereselor proprietarilor de terenuri.
- b) Rețeaua Natura 2000 este, în conformitate cu articolul 3 din directiva habitate, o rețea europeană coerentă de arii speciale de conservare care urmărește să asigure, potrivit dispozițiilor Directivei, un grad de conservare satisfăcător. Coerența rețelei și obiectivul de asigurare a unui grad de conservare satisfăcător se pot realiza datorită faptului că articolul 4 din directivă și anexa III la aceasta, care privesc clasificarea siturilor, ca norme detaliate de natură tehnică și dispoziții de aplicare, obligă atât Comisia, cât și statele membre. Nu pot fi clasificate drept SIC siturile care nu respectă dispozițiile articolului 4 și cele din anexa III în ambele etape. Pentru a îndeplini în mod coerent obiectivul de asigurare a unui grad de conservare satisfăcător este necesar ca, în fiecare stat membru, siturile să fie clasificate pe baza unor criterii omogene, stabilite în articolul 4 și în anexa III la directiva habitate.
- c) Etapa 1 (la nivelul statelor membre) și etapa 2 (la nivelul Comisiei) din anexa III alcătuiesc un ansamblu de măsuri producătoare de efecte juridice. Procedura aplicabilă etapei 2, precum și decizia cu privire la siturile de importanță comunitară nu sunt conforme cu directiva habitate în cazul în care propunerea de la etapa 1 nu îndeplinește cerințele directivei.
- d) La elaborarea propunerii cu privire la SIC din regiunea boreală, Finlanda nu a respectat dispozițiile articolului 4 din directiva habitate și nici dispozițiile referitoare la etapa 1 cuprinse în anexa III. Întrucât, prin decizia Comisiei, propunerea Finlandei cu privire la ansamblul siturilor a rămas neschimbată, rezultă că și decizia Comisiei a încălcat, pentru acest motiv, dispozițiile directivei.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 12 noiembrie 2007 de adoptare, în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului, a primei liste actualizate a siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică boreală (JO L 12, p. 118).

Acțiune introdusă la 4 aprilie 2008 — Aurelia Finance/OAPI (AURELIA)

(Cauza T-136/08)

(2008/C 128/76)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Aurelia Finance SA (Geneva, Elveția) (reprezentant: M. Elmslie, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs din 9 ianuarie 2008 în cauza R 1214/2007-1;
- trimiterea la OAPI spre reexaminare a cererii reclamantei de *restitutio in integrum*; și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: o marcă verbală constând în cuvântul AURELIA pentru diverse servicii din clasa 36 — cererea nr. 274 936.

Decizia OAPI: respinge cererea de *restitutio in integrum*.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 78 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului întrucât gradul de prudență necesar în privința reînnoirilor administrative este mai redus decât acela al unei părți în procedurile de pe rolul OAPI.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 aprilie 2008 — Elektrociepłownia „Zielona Góra”/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-142/06) ⁽¹⁾

(2008/C 128/77)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 178, 29.7.2006.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 25 februarie 2008 — Cemex UK Cement/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-313/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/78)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 235, 6.10.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 30 octombrie 2007 — Simsalagrimm Filmproduktion/Comisia Comunităților Europene și EACEA

(Cauza T-314/07) ⁽¹⁾

(2008/C 128/79)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a opta a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 235, 6.10.2007.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera Întâi) din 8 aprilie 2008 — Bordini/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-134/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Pensii — Coeficient corector — Stat membru de reședință — Noțiunea de reședință — Noțiunea de reședință principală — Înscrisuri justificative)

(2008/C 128/80)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Giovanni Bordini (Dover, Regatul Unit) (reprezentanți: L. Levi, C. Ronzi și I. Perego, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. J. Currall și M. D. Martin, agenți)

Obiectul

Funcție publică — Pe de o parte, anularea deciziei Comisiei din 25 ianuarie 2006 de a nu recunoaște faptul că reclamantul are reședința în Regatul Unit și, prin urmare, de a nu aplica în privința pensiei sale coeficientul corector corespunzător acestui stat membru și, pe de altă parte, o cerere de daune interese

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Comisia Comunităților Europene suportă, în afară de propriile cheltuieli de judecată, și jumătate din cheltuielile efectuate de domnul Bordini referitoare la reuniunea informală din 5 iunie 2007.

3) Domnul Bordini suportă propriile cheltuieli de judecată, cu excepția a jumătate din cheltuielile pe care le-a efectuat pentru reuniunea informală din 5 iunie 2007.

⁽¹⁾ JO C 326, 30.12.2006, p. 87.

Acțiune introdusă la 30 martie 2008 — Honnefelder/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-41/08)

(2008/C 128/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Stephanie Honnefelder (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Bode, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de a nu o înscrie pe reclamantă pe lista de rezervă a concursului EPSO AD/26/05 ca urmare a punctajului insuficient obținut la proba orală

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei pârâtei din 10 mai 2007 și a deciziei din 14 decembrie 2007 având ca obiect soluționarea reclamației, și obligarea pârâtei să analizeze posibilitatea de a o înscrie pe reclamantă pe lista de rezervă fără încălcarea principiului egalității de tratament și cu respectarea procedurii legale;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată;
- ca măsură de conservare, soluționarea cauzei în lipsa părților.